

No. 33982

**ESTONIA
and
LITHUANIA**

Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with exchange of notes). Signed at Tallinn on 13 September 1993

Authentic texts: Estonian, Lithuanian and English.

Registered by Estonia on 18 August 1997.

**ESTONIE
et
LITUANIE**

Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec échange de notes). Signée à Tallinn le 13 septembre 1993

Textes authentiques : estonien, lituanien et anglais.

Enregistrée par l'Estonie le 18 août 1997.

[ESTONIAN TEXT — TEXTE ESTONIEN]

EESTI VABARIIGI JA LEEDU VABARIIGI VAHELINE TULU- JA KAPITALIMAKSUGA TOPELTMAKSUSTAMISE VÄLTIMISE NING MAKSUDEST HOIDUMISE TÕKESTAMISE LEPING

Eesti Vabariigi Valitsus ja Leedu Vabariigi Valitsus, soovides sõlmida lepingut tulu- ja kapitalimaksuga topeltmaksustamise vältimiseks ning maksudest hoidumise tõkestamiseks, on kokku leppinud järgnevas:

Artikkel 1 ISIKULINE ULATUS

Käesolev leping kehtib isikute suhtes, kes on ühe või mõlema lepinguosalise riigi residendid.

Artikkel 2 LEPINGUALUSED MAKSUD

1. Käesolev leping kehtib lepinguosalise riigi, tema riiklike allüksuste või kohalike omavalitsuste poolt kehtestatud tulu- ja kapitalimaksude suhtes, seda sõltumata nende sissenõudmise viisist.

2. Tulu- ja kapitalimaksudena käsitletakse makse, mis on kehtestatud kogu tulule, kogu kapitalile, või tulu ja kapitali koostisosadele, sealhulgas makse vallas- või kinnisvara võõrandamisest saadud tulule, samuti ka makse kapitali väärtuse kasvule.

3. Olemasolevad maksud, mille suhtes leping kehtib, on eriti:

- a) Eestis:
 - (i) üksikisiku tulumaks;
 - (ii) ettevõtte tulumaks;
 - (iii) maamaks;
 - (iv) tegevusloa maks;
 - (edaspidi "Eesti maks")

- b) Leedus:
- (i) juriidiliste isikute kasumimaks;
 - (ii) füüsiliste isikute tulumaks;
 - (iii) riiklikku kapitali kasutavate ettevõtete maks;
(edaspidi "Leedu maks").

4. Leping kehtib ka igale samasele või olemuslikult sarnasele maksule, mis on kehtestatud pärast käesoleva lepingu allakirjutamise kuupäeva lisaks olemasolevatele maksudele või nende asemel. Lepinguosaliste riikide kompetentsed ametivõimud teatavad üksteisele igast tähtsamast muudatusest, mis on tehtud nende vastavates maksuseadustes.

Artikkel 3 PÕHIMÕISTED

1. Käesoleva lepingu mõttes, kui lepingu kontekst ei näe ette teisiti:

- a) mõiste "Eesti" tähistab Eesti Vabariiki ja, kasutatuna geograafilises mõttes, tähistab Eesti territooriumi ja muid Eesti territoriaalvetega külgnevaid alasid, kus Eesti võib Eesti seaduste alusel ja kooskõlas rahvusvahelise õigusega kasutada õigusi merepõhja, maapõue ning neis leiduvate loodusvarade suhtes;
- b) mõiste "Leedu" tähistab Leedu Vabariiki ja, kasutatuna geograafilises mõttes, tähistab Leedu Vabariigi territooriumi ja muid Leedu Vabariigi territoriaalvetega külgnevaid alasid, kus Leedu võib Leedu Vabariigi seaduste alusel ja kooskõlas rahvusvahelise õigusega kasutada õigusi merepõhja, maapõue ning neis leiduvate loodusvarade suhtes;
- c) mõiste "isik" hõlmab üksikisikut, kompaniid ja muid isikute ühendusi;
- d) mõiste "kompanii" tähistab kõiki korporatiivseid ühendusi või üksusi, keda maksustamise eesmärgil käsitletakse korporatiivsete ühendustena;

- e) mõisted "lepinguosalise riigi ettevõtte" ja "teise lepinguosalise riigi ettevõtte" tähistavad vastavalt lepinguosalise riigi residendi poolt juhivat ettevõtet ja teise lepinguosalise riigi residendi poolt juhivat ettevõtet;
- f) mõiste "kodanik" tähistab:
- (i) lepinguosalise riigi kodakondsust omavat üksikisikut;
 - (ii) juriidilist isikut, partnerlust või assotsiatsiooni, kelle staatus on määratletud lepinguosalises riigis kehtivate seadustega;
- g) mõiste "rahvusvaheline transport" tähistab lepinguosalise riigi ettevõtte mere-, õhu-, raudtee- või maanteetransporti, välja arvatud juhul, kui mere-, õhu-, raudtee- või maanteetransport toimub ainult teise lepinguosalise riigi piirides;
- h) mõiste "kompetentne ametivõim" tähistab:
- (i) Eestis, rahandusministrit ja tema volitatud esindajat;
 - (ii) Leedus, rahandusministrit ja tema volitatud esindajat.

2. Kui lepinguosaline riik kasutab lepingu rakendamisel teisi siin defineerimata mõisteid, siis on neil, kui kontekst ei eelda teisiti, tähendus, mis neil on selle riigi seaduse alusel vastavate maksude kohta, mille suhtes leping kehtib.

Artikkel 4

RESIDENT

1. Käesoleva lepingu mõttes tähistab mõiste "lepinguosalise riigi resident" isikut, kellel on selle riigi seaduste alusel maksukohustus elukoha, residentsuse, juhtimiskeskuse, registreerimiskoha või mõne muu sarnase kriteeriumi tõttu. Kuid see mõiste ei hõlma isikut, kellel on selles riigis maksukohustus

ainult seal asuvate tuluallikate või kapitali tõttu. Mõiste "lepinguosalise riigi resident" hõlmab ka selle riigi valitsust, tema riiklikke allüksusi ja kohalikke omavalitsusi ning selle riigi, riikliku allüksuse või kohaliku omavalitsuse asutusi või neile täielikult kuuluvaid üksusi, kes on loodud selle riigi seaduste alusel.

2. Kui paragrahvi 1 sätete kohaselt on üksikisik mõlema lepinguosalise riigi resident, siis määratakse tema staatus järgnevalt:

- a) teda loetakse residendiks riigis, kus tal on alaline elukoht; kui tal on alaline elukoht mõlemas riigis, siis loetakse teda residendiks riigis, kellega tal on otsesemad isiklikud ja majanduslikud sidemed (eluliste huvide keskus);
- b) kui riiki, kus on tema eluliste huvide keskus, ei ole võimalik kindlaks määrata, või kui tal puudub alaline elukoht kummaski riigis, siis loetakse teda residendiks riigis, kus ta pikemaajaliselt viibib;
- c) kui ta viibib pikemaajaliselt mõlemas riigis või ei viibi pikemaajaliselt neist kummaski, siis loetakse teda residendiks riigis, kelle kodanik ta on;
- d) kui ta on mõlema riigi kodanik või ei ole kummagi riigi kodanik, siis lahendatakse see küsimus lepinguosaliste riikide kompetentsete ametivõimude vastastikusel kokkuleppel.

3. Kui paragrahvi 1 sätete kohaselt on isik, kes ei ole üksikisik, mõlema lepinguosalise riigi resident, siis loetakse teda residendiks riigis, kelle seaduste alusel on määratletud tema staatus.

Artikkel 5
PÜSIV TEGEVUSKOHT

1. Käesoleva lepingu mõttes tähistab mõiste "püsiv tegevuskoht" äritegevuse kindlat asukohta, mille kaudu täielikult või osaliselt toimub ettevõtte äritegevus.

2. Mõiste "püsiv tegevuskoht" hõlmab eriti:

- a) juhtimiskeskust;
- b) haruettevõtet;
- c) kontorit;
- d) vabrikut;
- e) töökoda; ja
- f) kaevandust, nafta- või gaasipuurauku, karjääri või mõnda teist loodusvarade kasutuselevõtu kohta.

3. Ehitusplats või ehitus- või seadistamisprojekt kujutab endast püsivat tegevuskohta ainult juhul, kui see kestab kauem kui kuus kuud.

4. Olenemata selle artikli eelnevatest tingimustest ei loeta mõistet "püsiv tegevuskoht" hõlmavat:

- a) rajatiste kasutamist, mis on vajalik ettevõttele kuuluvate kaupade ainult ladustamise, väljapaneku või kohaletoimetamise eesmärgil;
- b) kaubalao pidamist, mis on vajalik ettevõttele kuuluvate kaupade ainult ladustamise, väljapaneku või kohaletoimetamise eesmärgil;

- c) kaubalao pidamist, mis on vajalik ettevõttele kuuluvate ja ainult teisele ettevõttele tootmiseks vajalike kaupade hoidmiseks;
- d) äritegevuse kindla asukoha pidamist ainult ettevõttele vajalike kaupade ostmise või informatsiooni kogumise eesmärgil;
- e) äritegevuse kindla asukoha pidamist ainult ettevõtte toimimiseks vajaliku, mõne muu ettevalmistava või abistava iseloomuga tegevuse eesmärgil;
- f) äritegevuse kindla asukoha pidamist ainult seoses lõigetes a) kuni e) loetletud tegevuste kombinatsiooniga, eeldades, et kogu kindla asukoha äritegevus, mis sellest kombinatsioonist tuleneb, on ettevalmistava või abistava iseloomuga.

5. Olenemata paragrahvide 1 ja 2 sätetest, kui isik, kes ei ole sõltumatu esindaja staatuses vastavalt paragrahvile 6, tegutseb ettevõtte nimel ja kes on volitatud sõlmima, ja tegelikult sõlmib, lepinguosalisel riigis ettevõtte nimel lepinguid, siis loetakse sel ettevõttel olevat püsiv tegevuskoht selles riigis kõigi sellise isiku poolt ettevõtte jaoks sooritatud tegevuste suhtes juhul, kui sellise isiku tegevus ei vasta paragrahvis 4 loetletud tegevustele, mis oleksid toimunud äritegevuse kindla asukoha kaudu ja mis ei muudaks seda äritegevuse kindlat asukohta vastavalt selle paragrahvi sätetele püsivaks tegevuskohaks.

6. Ettevõttel ei loeta olevat lepinguosalisel riigis püsivat tegevuskohta ainult selles riigis maakleri, täievolilise esindaja või mõne teise sõltumatu esindaja kaudu toimuva äritegevuse suhtes eeldusel, et sellised isikud tegutsevad äritegevuseks ettenähtud korras. Seejuures, kui sellise esindaja tegevus toimub täielikult või peaaegu täielikult selle ettevõtte nimel, siis ei loeta teda käesoleva paragrahvi mõttes sõltumatuks esindajaks.

7. Asjaolu, et kompanii, kes on lepinguosalise riigi resident, kontrollib kompaniid või on kontrollitav kompanii poolt, kes on

teise lepinguosalise riigi resident, või kelle äritegevus toimub selles teises riigis (kas püsiva tegevuskoha kaudu või mõnel muul viisil), ei muuda kumbagi kompaniid üksteise suhtes püsivaks tegevuskohaks.

Artikkel 6

KINNISVARATULU

1. Lepinguosalise riigi residendi poolt teises lepinguosalises riigis olevast kinnisvarast saadud tulu (sealhulgas tulu põllumajandusest ja metsandusest), võidakse maksustada selles teises riigis.

2. Mõistel "kinnisvara" on tähendus, mis tal on selle lepinguosalise riigi seaduse alusel, kus mainitud vara tegelikult asub. Mõiste hõlmab igal juhul kinnisvara päraldise, optsoone ja sarnaseid kinnisvaraga seotud õigusi, põllumajanduses ja metsanduses kasutatavaid seadmeid ning eluskarja, maaomandit käsitleva üldise seadusega sätestatud õigusi, kinnisvara kasutamiseõigusi ja õigusi muutuvatele või püsivatele rahasummadele töö või õiguse eest tööle maavarade leiukohtade, allikate ja teiste loodusvaradega; laevu, kaatreid ja õhusõidukeid ei käsitleta kinnisvarana.

3. Paragrahvi 1 sätteid kehtivad kinnisvara otsesest kasutamisest, rendile andmisest või mõnel muul viisil kinnisvara kasutamisest saadud tulule, aga ka kinnisvara võõrandamisest saadud kasumitele.

4. Paragrahvide 1 ja 3 sätteid kehtivad ka ettevõtte kinnisvarast ja eraviisilises teenistuses kasutatavast kinnisvarast saadud tulule.

Artikkel 7

ÄRIKASUMID

1. Lepinguosalise riigi ettevõtte kasum maksustatakse ainult selles riigis, kui ettevõtte äritegevus ei toimu teises lepinguosalises riigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu. Kui

ettevõtte äritegevus toimub eelpool mainitud viisil, siis võidakse ettevõtte kasumit maksustada teises riigis, kuid ainult seda osa kasumist, mis kuulub sellele püsivale tegevuskohale.

2. Olenevalt paragrahvi 3 sätetest, kui lepinguosalise riigi ettevõtte äritegevus toimub teises lepinguosalisest riigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu, siis loetakse kummaski lepinguosalisest riigis sellele püsivale tegevuskohale kuuluvaks kasum, mille tegevuskoht oleks võinud saada iseseisva ettevõtteks, kes osaleb samade või sarnaste tingimuste alusel samadel või sarnastel tegevusaladel ja on täiesti iseseisev oma suhetes ettevõttega, kellele püsiv tegevuskoht ta on.

3. Püsiva tegevuskoha kasumite määramisel lubatakse kuludena maha arvata ettenähtud mahaarvatavaid kulusid, mis on tekkinud püsiva tegevuskoha tõttu, sealhulgas juhtimise ja administree-rimisega tekkinud kulud, seda kas riigis, kus püsiv tegevuskoht asub, või mujal.

4. Niivõrd, kui püsivale tegevuskohale kuuluvat kasumit määratakse lepinguosalise riigi poolt järgitava tava kohaselt ettevõtte üldkasumi jaotamise alusel tema erinevate osade vahel, ei takista paragrahvi 2 ükski sätte määramast maksustatavat kasumit selles lepinguosalisest riigis kasutatava jaotusmeetodi järgi; seejuures peab kasutatav jaotusmeetod olema selline, et tulemus oleks kooskõlas käesolevas artiklis olevate põhimõtetega.

5. Kasumit ei loeta püsivale tegevuskohale kuuluvaks ainuüksi põhjusel, et see püsiv tegevuskoht ostab ettevõtte jaoks kaupu.

6. Eelnevate paragrahvide mõttes määratakse püsivale tegevuskohale kuuluv kasum igal aastal sama meetodi alusel, välja arvatud juhul, kui on olemas sobiv ja küllaldane põhjus vastupidiseks.

7. Kui kasumid hõlmavad tululiike, mida käsitletakse eraldi käesoleva lepingu teistes artiklites, siis rakendatakse nende artiklite sätteid sõltumata käesoleva artikli sätetest.

Artikkel 8**RAHVUSVAHELINE TRANSPORT**

1. Lepinguosalise riigi ettevõtte rahvusvahelisest mere-, õhu-, raudtee- või maanteetranspordist saadud kasumid maksustatakse ainult selles riigis.
2. Paragrahvi 1 sätted kehtivad ka tulule, mida rahvusvahelises transpordis osalev mere-, õhu-, raudtee- või maanteetranspordi- ettevõtte saab rahvusvahelises kaupade transpordis kasutatavate konteinerite (sealhulgas treilerite, pargaste ja konteinerite transpordiga seotud seadmete) kasutamisest, hooldamisest või rentimisest.
3. Paragrahvide 1 ja 2 sätted kehtivad ka kasumitele, mis on saadud osalusest poolis, ühisäritegevuses või rahvusvahelises transpordiorganisatsioonis.

Artikkel 9**ASSOTSIEERUNUD ETTEVÕTTED**

1. Kui
 - a) lepinguosalise riigi ettevõtte osaleb otseselt või kaudselt teise lepinguosalise riigi ettevõtte juhtimises, kontrollimises või kapitalis, või kui
 - b) samad isikud osalevad otseselt või kaudselt lepinguosalise riigi ja teise lepinguosalise riigi ettevõtte juhtimises, kontrollimises või kapitalis,

ja kui kummalgi juhul määratakse või lepatakse kahe ettevõtte vahelistes kaubanduslikes- või finantssuhetes kokku tingimused, mis erinevad iseseisvate ettevõtete vahelistest suhetest, siis võidakse lugeda ükskõik milline kasum, mis oleks ilma nende tingimusteta lisandunud ühele nendest ettevõtetest, kuid mis nende tingimuste tõttu ei lisandunud, selle ettevõtte kasumi hulka ja vastavalt ka maksustada.

2. Kui lepinguosaline riik loeb selle riigi ettevõtte kasumi hulka - ja maksustab vastavalt - kasumit, mille osas teise lepinguosalise riigi ettevõtte on selles teises riigis maksustatud, ja kui selline kasum on kasum, mis oleks lisandunud esimesena mainitud riigi ettevõttele, kui nende kahe ettevõtte vahelised tingimused oleksid olnud sarnased kahe iseseisva ettevõtte vaheliste tingimustega, siis reguleerib teine riik vastavalt selle kasumi maksustamise ulatust. Sellise reguleerimise ulatuse määramisel arvestatakse käesoleva lepingu teisi sätteid ja lepinguosaliste riikide kompetentsed ametivõimud konsulteerivad vajaduse korral teineteisega.

Artikkel 10

DIVIDENDID

1. Dividende, mida kompanii, kes on lepinguosalise riigi resident, maksab teise lepinguosalise riigi residendile, maksustatakse ainult selles teises riigis, kui dividendide saaja

- a) on kompanii (mitte partnerlus);
- b) on nende dividendide kasusaav omanik;
- c) käes on otseselt vähemalt 25 protsenti dividende maksva kompanii kapitalist ja hääleõigusest.

2. Dividende, mida ei ole käsitletud paragrahvis 1 ja mida makstakse kompanii poolt, kes on lepinguosalise riigi resident, teise lepinguosalise riigi residendile, võidakse maksustada selles teises riigis. Seejuures võidakse neid dividende maksustada ka selles lepinguosalises riigis ja vastavalt selle riigi seadustele, kus dividende maksev kompanii on resident, aga kui dividendide saaja on dividendide kasusaav omanik, siis sel teel kinni peetud maks ei ületa 15 protsenti dividendide kogusummast. Lepinguosaliste riikide kompetentsed ametivõimud määravad vastastikuse kokkuleppe teel kindlaks selliste piirangute rakendamise korra.

3. Paragrahvid 1 ja 2 ei mõjuta kompanii selle kasumi maksustamist, millest dividende makstakse.

4. Käesolevas artiklis kasutatuna tähistab mõiste "dividendid" tulu aktsiatest või muudest õigustest, mis ei ole võlanõuded, kasumis osalemisest, tulu teistest korporatiivsetest õigustest, mida selle riigi seaduste järgi, kus dividende jagav kompanii on resident, käsitletakse maksustamisel tuluna aktsiatest.

5. Paragrahvide 1 ja 2 sätted ei kehti, kui dividendide kasusaava omaniku, kes on lepinguosalise riigi resident, äritegevus toimub teises lepinguosalises riigis, kus dividende maksev kompanii on resident, seal asuva püsiva tegevuskoha kaudu, või ta tegutseb selles teises riigis eraviisiliselt seal asuva kindla asukoha kaudu ja holding, mille eest dividende makstakse, on tegelikult seotud sellise püsiva tegevuskoha või kindla asukohaga. Sel juhul kehtivad vastavalt kas artikli 7 või artikli 14 sätted.

6. Kui kompanii, kes on lepinguosalise riigi resident, saab kasumit või tulu teisest lepinguosalisest riigist, siis ei saa see teine riik kehtestada mingit maksu kompanii poolt makstavatele dividendidele, välja arvatud juhul, kui dividende makstakse selle teise riigi residendile või kui holding, mille eest dividende makstakse, on tegelikult seotud selles teises riigis asuva püsiva tegevuskoha või kindla asukohaga, ega saa maksustada kompanii dividendideks jagamata kasumit, isegi kui makstavad dividendid või jagamata kasum koosneks täielikult või osaliselt selles teises riigis tekkinud tulust või kasumist.

Artikkel 11

INTRESSID

1. Intressid, mis tekivad lepinguosalises riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residendile, kes on intresside kasusaav omanik, maksustatakse ainult selles teises riigis.

2. Käesolevas artiklis kasutatuna tähistab mõiste "intressid" tulu igat liiki võlanõuetest, mis on või ei ole tagatud hüpoteegiga, ja eriti tulu valitsuse väärtpaberitest ja tulu võlakohustustest ning obligatsioonidest, sealhulgas selliste väärtpaberite, võlakohustuste ja obligatsioonidega kaasnevatest

preemiatest ning auhindadest. Käesoleva artikli mõttes ei käsitleta intressidena viivist hilinenud maksetelt.

3. Paragrahvi 1 sätted ei kehti, kui intresside kasusaava omaniku, kes on lepinguosalise riigi resident, äritegevus toimub teises lepinguosalisel riigis, kus intressid tekivad, seal asuva püsiva tegevuskoha kaudu, või kui ta tegutseb teises riigis eraviisiliselt seal asuva kindla asukoha kaudu, ja võlanõue, mille eest intresse makstakse, on tegelikult seotud sellise püsiva tegevuskoha või kindla asukohaga. Sel juhul kehtivad vastavalt kas artikli 7 või artikli 14 sätted.

4. Kui intresside maksja ja kasusaava omaniku, või nende mõlema ja mõne teise isiku vaheliste erisuhete tõttu, vastava võlanõude eest makstavate intresside summa ületab summa, mis oleks maksja ja kasusaava omaniku vahel kokku lepitud selliste suhete puudumisel, siis kehtivad käesoleva artikli sätted ainult viimati mainitud summale. Sel juhul kuulub maksete liigosa maksustamisele vastavalt kummagi lepinguosalise riigi seadustele, arvestades käesoleva lepingu teisi sätteid.

Artikkel 12

ROJALTID

1. Rojaltid, mis tekivad lepinguosalisel riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residendile, kes on nende rojaltide kasusaav omanik, maksustatakse ainult selles teises riigis.

2. Käesolevas artiklis kasutatuna tähistab mõiste "rojaltid" igat liiki makseid, mida saadakse tasuna kasutamise eest või õiguse eest kasutada kirjanduslike, kunstiliste või teaduslike tööde, sealhulgas kinofilmide autoriõigusi, patente, kaubamärke, disaine või mudeleid, plaane, salajasi valemeid või protsesse, või kasutamise eest või õiguse eest kasutada tööstuslikku, kaubanduslikku või teaduslikku sisseseadet, või tööstuslikku, kaubanduslikku või teaduslikku kogemust puudutavat informatsiooni.

3. Paragrahvi 1 sätted ei kehti, kui rojaltide kasusaava omaniku, kes on lepinguosalise riigi resident, äritegevus toimub teises

lepinguosalises riigis, kus rojaltid tekivad, seal asuva püsiva tegevuskoha kaudu, või kui ta tegutseb teises riigis eraviisiliselt seal asuva kindla asukoha kaudu, ja õigus või vara, mille eest rojalteid makstakse, on tegelikult seotud sellise püsiva tegevuskoha või kindla asukohaga. Sel juhul kehtivad vastavalt kas artikli 7 või artikli 14 sätted.

4. Kui rojaltide maksja ja kasusaava omaniku, või nende mõlema ja mõne teise isiku vaheliste erisuhete tõttu kasutamise, õiguse või informatsiooni suhtes makstavate rojaltide summa ületab summa, mis oleks maksja ning kasusaava omaniku vahel kokku lepitud selliste suhete puudumisel, siis kehtivad käesoleva artikli sätted ainult viimati mainitud summale. Sel juhul kuulub maksete liigosa maksustamisele vastavalt kummagi lepinguosalise riigi seadustele, arvestades käesoleva lepingu teisi sätteid.

Artikkel 13

KAPITALI JUURDEKASV

1. Lepinguosalise riigi residendi poolt artiklis 6 käsitletud ja teises lepinguosalises riigis paikneva kinnisvara võõrandamisest saadud kapitali juurdekasvu võidakse maksustada selles teises riigis.

2. Kapitali juurdekasvu vallasvara võõrandamisest, mis moodustab osa lepinguosalise riigi ettevõtte teises lepinguosalises riigis asuva püsiva tegevuskoha äritegevuses kasutatavast varast või lepinguosalise riigi residendi teises lepinguosalises riigis toimuvaks eraviisiliseks teenistuseks vajaliku kindla asukoha vallasvarast, sealhulgas kapitali juurdekasvu sellise püsiva tegevuskoha (kas eraldi või koos ettevõttega) või kindla asukoha võõrandamisest, võidakse maksustada selles teises riigis.

3. Kapitali juurdekasvu, mis on saadud lepinguosalise riigi ettevõtte poolt rahvusvahelises mere-, õhu-, raudtee- või maanteetranspordis kasutatavate mere-, õhu-, raudtee- või maanteesõidukite, nende eksploateerimiseks vajaliku vallasvara või rahvusvahelises kaupade transpordis kasutatavate konteinerite (sealhulgas treilerite, pargaste ja konteinerite transpordiga

seotud seadmete) võõrandamisest, maksustatakse ainult selles riigis.

4. Kapitali juurdekasvu iga muu vara võõrandamisest, mida ei ole käsitletud paragrahvides 1, 2 ja 3, maksustatakse ainult selles lepinguosaliselises riigis, kus võõrandaja on resident.

5. Olenemata paragrahvi 4 sätetest võidakse üksikisiku, kes on olnud lepinguosalise riigi resident ja kellest on saanud teise lepinguosalise riigi resident, iga vara võõrandamisest saadud kapitali juurdekasvu maksustada esimesena mainitud riigis, kui võõrandamine toimus ükskõik millisel ajal kümneaastase perioodi jooksul, mis järgneb kuupäevale, mil üksikisik lakkas olemast esimesena mainitud riigi resident.

Artikkel 14

ERAVIISILINE TEENISTUS

1. Lepinguosalise riigi residendi kutsealase teenistuse või muu eraviisilise iseloomuga tegevuse eest saadud tulu maksustatakse ainult selles riigis, kui tal ei ole teises lepinguosaliselises riigis oma tegevuseks pidevalt vajalikku kindlat asukohta. Kui tal on selline kindel asukoht, siis võidakse tulu maksustada teises riigis, kuid ainult selles osas, mis kuulub sellele kindlale asukohale.

2. Mõiste "kutsealane teenistus" hõlmab eriti eraviisilist teaduslikku, kirjanduslikku, kunstilist, kasvatus- või haridusalast tegevust, aga ka arstide, juristide, inseneride, arhitektide, hambaarstide ja raamatupidajate eraviisilist tegevust.

Artikkel 15

PALGATEENISTUS

1. Olenevalt artiklite 16, 18 ja 19 sätetest maksustatakse lepinguosalise riigi residendi poolt saadud palka, töötasu ning muid sarnaseid teenistuse eest saadud tasusid ainult selles riigis, kui teenistus ei ole toimunud teises lepinguosaliselises riigis. Kui

teenistus on toimunud nii, siis võidakse sellist teenistuse eest saadud tasu maksustada selles teises riigis.

2. Olenemata paragrahvi 1 sätetest maksustatakse lepinguosalise riigi residendi poolt teises lepinguosalises riigis teenistuse eest saadud tasu ainult esimesena mainitud riigis, kui:

- a) tasu saaja viibib teises riigis ajavahemikul või ajavahemikel, mis ei ületa kokku 183 päeva ükskõik millise kaheteistkümnekuulise perioodi jooksul, mis algab või lõpeb vastaval rahandusaastal, ja
- b) tasu maksab tööandja või tasu makstakse tööandja nimel, kes ei ole selle teise riigi resident, ja
- c) tasu ei maksa püsiv tegevuskoht ega kindel asukoht, mis tööandjal on teises riigis.

3. Olenemata käesoleva artikli eelnevatest sätetest võidakse lepinguosalise riigi ettevõtte rahvusvahelises transpordis kasutatavatel mere-, õhu-, raudtee- või maanteeõidukitel toimunud teenistuse eest saadud tasu maksustada selles riigis.

Artikkel 16

JUHATUSE LIIKMETE TÖÖTASUD

Juhatuse liikmete töötasud ja muud sarnased väljamaksed, mida lepinguosalise riigi resident saab teise lepinguosalise riigi residendist kompanii või mõne muu juriidilise isiku juhatuse liikmena, võidakse maksustada selles teises riigis.

Artikkel 17

KUNSTNIKUD JA SPORTLASED

1. Olenemata artiklite 14 ja 15 sätetest võidakse lepinguosalise riigi residendi teatris, kinos, raadios või televisioonis kunstnikuna, või muusiku või sportlasena teises lepinguosalises riigis toimuvast isiklikust tegevusest saadud tulu maksustada selles teises riigis.

2. Kui kunstniku või sportlase isiklikust tegevusest tekkinud tulu ei saa kunstnik või sportlane, vaid mõni teine isik, siis võidakse seda tulu, olenemata artiklite 7, 14 ja 15 sätetest, maksustada lepinguosalises riigis, kus kunstniku või sportlase tegevus on toimunud.

3. Paragrahvide 1 ja 2 sätted ei kehti kunstniku või sportlase poolt teises lepinguosalises riigis toimunud tegevusest saadud tulu suhtes, kui teises riigis viibimist finantseeritakse täielikult või põhiliselt teise lepinguosalise riigi riiklikest fondidest, riikliku allüksuse või kohaliku omavalitsuse poolt. Sel juhul maksustatakse nendest tegevustest saadud tulu kooskõlas artikli 7, 14 või 15 sätetega.

Artikkel 18

PENSIONID

Olenevalt artikli 19 paragrahvi 2 sätetest maksustatakse lepinguosalise riigi residendile eelnenud teenistuse eest makstavad pensionid ja muud sarnased tasud ainult selles riigis.

Artikkel 19

RIIGITEENISTUS

1. a) Tasu, mis ei ole pension, ja mida lepinguosalise riigi või riikliku allüksuse või kohaliku omavalitsuse poolt makstakse üksikisikule selle riigi või allüksuse või omavalitsuse palgateenistuses oleku eest, maksustatakse ainult antud riigis.
 - b) Seejuures maksustatakse seda tasu ainult teises lepinguosalises riigis, kui teenistus on toimunud selles riigis ja kui üksikisik on selle riigi resident, kes:
 - (i) on antud riigi kodanik, või
 - (ii) kellest ei saanud antud riigi residentid ainult teenistuse eesmärgil.
2. a) Pensioni, mida lepinguosalise riigi või riikliku allüksuse või kohaliku omavalitsuse poolt või nende poolt

loodud fondidest makstakse üksikisikule selle riigi või allüksuse või omavalitsuse teenistuses oleku eest, maksustatakse ainult selles riigis.

- b) Seejuures maksustatakse seda pensioni ainult teises lepinguosalisel riigis, kui üksikisik on selle riigi resident ja kodanik.

3. Tasude ja pensionite suhtes, mis on saadud lepinguosalise riigi või riikliku allüksuse või kohaliku omavalitsuse äritegevusega seotud teenistuse eest, kehtivad artiklite 15, 16 ja 18 sätted.

Artikkel 20

ÜLIÕPILASED

Üliõpilase või praktikandi, kes on või oli vahetult enne lepinguosalisel riigis viibimist teise lepinguosalise riigi resident ja kes viibib esimesena mainitud riigis ainult õpingute või praktiseerimise eesmärgil, ülalpidamiseks, õpinguteks või praktiseerimiseks saadud rahasummasid ei maksustata selles riigis tingimusel, et need rahasummad tulevad väljaspool seda riiki asuvatest allikatest.

Artikkel 21

MUU TULU

1. Lepinguosalise riigi residendi poolt saadud tululiike, mida käesoleva lepingu eelmistes artiklites ei ole käsitletud, maksustatakse ainult selles riigis, olenemata sellest, kus tulud tekivad.

2. Paragrahvi 1 sätted ei kehti tulule, mis ei ole artiklis 6 paragrahvis 2 määratletud kinnisvaratulu, kui sellise tulu saaja, kes on lepinguosalise riigi resident, äritegevus toimub teises lepinguosalisel riigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu, või kelle eraviisiline teenistus toimub teises lepinguosalisel riigis asuva kindla asukoha kaudu, ja õigused või vara, mille eest tulu saadakse, on tegelikult seotud sellise püsiva tegevuskoha või

kindla asukohaga. Sel juhul kehtivad vastavalt kas artikli 7 või artikli 14 sätted.

Artikkel 22

KAPITAL

1. Kapitali, mis koosneb lepinguosalise riigi residendile kuuluvast kinnisvarast vastavalt artiklile 6 ja mis asub teises lepinguosalisel riigis, võidakse maksustada selles teises riigis.
2. Kapitali, mis koosneb vallasvarast, mis moodustab osa lepinguosalise riigi ettevõtte teises lepinguosalisel riigis asuva püsiva tegevuskoha äritegevuse varast, või lepinguosalise riigi teises lepinguosalisel riigis eraviisiliselt tegutseva residendi kindla asukoha vallasvarast, võidakse maksustada selles teises riigis.
3. Kapitali, mis koosneb lepinguosalise riigi rahvusvahelise mere-, õhu-, raudtee- või maanteetranspordiettevõtte poolt rahvusvahelises transpordis kasutatavatest mere-, õhu-, raudtee- või maanteeõidukitest, nende ekspluateerimiseks vajalikust vallasvarast või rahvusvahelises transpordis kaupade veoks kasutatavatest konteineritest (sealhulgas treilerite, pargaste ja konteinerite transpordiga seotud seadmetest), maksustatakse ainult selles riigis.
4. Lepinguosalise riigi residendi kapitali kõiki muid koostisosasid maksustatakse ainult selles riigis.

Artikkel 23

TOPELTMAKSUSTAMISE KÕRVALDAMINE

1. Kui lepinguosalise riigi resident saab tulu (mis ei ole tulu, mille suhtes kehtib artikkel 30) või talle kuulub kapital, mida vastavalt käesoleva lepingu artiklite 7, 14, 15 või 22 sätetele võidakse maksustada teises lepinguosalisel riigis, siis olenevalt paragrahvide 2 ja 3 sätetest vabastab esimesena mainitud riik sellise tulu või kapitali maksust.

2. Kui lepinguosalise riigi resident saab tulusid, mis ei ole tulud, mille suhtes kehtivad paragrahvi 1 sätted, ja mida vastavalt käesoleva lepingu sätetele võidakse maksustada teises lepinguosalisel riigis, siis võimaldab esimesena mainitud riik mahaarvestuse residendi tulumaksust ulatuses, mis vastab teises riigis makstud maksule. Seejuures ei ületa selline mahaarvestus seda osa maksust, mis oli arvestatud vastavatele teisest riigist saadud tululiikidele enne mahaarvestuse tegemist.

3. Kui vastavalt ükskõik millisele lepingu sättele on lepinguosalise riigi residendi poolt saadud tulu või talle kuuluv kapital selles riigis maksust vabastatud, siis võib see riik sellest hoolimata residendi ülejäänud tulu või kapitali maksustamisel arvestada maksust vabastatud tulu või kapitali.

Artikkel 24

MITTEDISKRIMINEERIMINE

1. Lepinguosalise riigi kodanikke ei allutata teises lepinguosalisel riigis maksustamisele või sellega kaasnevatele nõuetele, mis on erinevad või koormavamad kui maksustamine või sellega kaasnevad nõuded, millele samades tingimustes alluvad või alluksid selle teise riigi kodanikud. Olenemata artikli 1 sätetest rakendatakse käesolevat sätet ka isikute suhtes, kes ei ole ühe või mõlema lepinguosalise riigi residendid.

2. Kodakondsuseta isikuid, kes on lepinguosalise riigi residendid, ei allutata kummaski riigis maksustamisele või sellega kaasnevatele nõuetele, mis on erinevad või koormavamad kui maksustamine või sellega kaasnevad nõuded, millele samades tingimustes alluvad või alluksid vastava riigi kodanikud.

3. Lepinguosalise riigi ettevõtte teises lepinguosalisel riigis asuva püsiva tegevuskoha maksustamine ei saa teises riigis olla vähem soodustatud kui selle teise riigi sama tegevusega ettevõtete maksustamine. Käesolevat sätet ei saa tõlgendada kui lepinguosalise riigi kohustust võimaldada teise lepinguosalise riigi residendile isiklikke maksusoodustusi, maksuvabastusi ja maksuvähendusi

perekonnaseisu või perekondlike kohustuste tõttu sarnaselt oma residentidega.

4. Välja arvatud juhtudel, kui kehtivad artikli 9 paragrahvi 1, artikli 11 paragrahvi 6 või artikli 12 paragrahvi 4 sätted, kuuluvad lepinguosalise riigi ettevõtte poolt teise lepinguosalise riigi residentidele makstavad intressid, rojaltid ja teised väljamaksed selle ettevõtte maksustatava kasumi määramisel mahaarvestusele samadel tingimustel, kui neid oleks makstud esimesena mainitud riigi residentidele. Sarnaselt alluvad esimese lepinguosalise riigi ettevõtte kõik võlad teise lepinguosalise riigi residentidele selle ettevõtte maksustatava kapitali määramisel mahaarvestusele samadel tingimustel, kui neid oleks määratud esimesena mainitud riigi residentidele.

5. Lepinguosalise riigi ettevõtteid, kelle kapitali kas osaliselt või täielikult omatakse, või otseselt või kaudselt kontrollitakse teise lepinguosalise riigi ühe või enama residentide poolt, ei allutata esimesena mainitud riigis maksustamisele või sellega kaasnevatele nõuetele, mis on erinevad või koormavamad kui maksustamine või sellega kaasnevad nõuded, millele alluvad või alluksid esimesena mainitud riigi teised sarnased ettevõtted.

6. Olenemata artikli 2 sätetest kehtivad käesoleva artikli sätted igat liiki maksude suhtes.

Artikkel 25

VASTASTIKUSE KOKKULEPPE PROTSEDUUR

1. Kui isik arvab, et ühe või mõlema lepinguosalise riigi tegevus põhjustab või võib põhjustada tema sellist maksustamist, mis ei ole kooskõlas käesoleva lepingu sätetega, siis võib ta hoolimata nende riikide kodumaises seaduses sätestatust esitada oma juhtum selle lepinguosalise riigi kompetentsele ametivõimule, kelle resident ta on, või kui tema juhtum käib artikli 24 paragrahvi 1 alla, siis selle lepinguosalise riigi kompetentsele ametivõimule, kelle kodanik ta on. Juhtum tuleb esitada kolme aasta jooksul alates

lepingu sätetele mittevastavat maksustamist põhjustava tegevuse esimesest teatavakstegemisest.

2. Kui protest on kompetentse ametivõimu arvates õigustatud ja ta rahuldavat lahendust ei saavuta, siis püüab ta käesolevale lepingule mittevastava maksustamise vältimiseks lahendada juhtumit vastastikusel kokkuleppel teise lepinguosalise riigi kompetentse ametivõimuga. Saavutatud kokkulepe viiakse täide hoolimata lepinguosaliste riikide kodumaiste seaduste ajapiirangutest.

3. Lepinguosaliste riikide kompetentsed ametivõimud püüavad vastastikusel kokkuleppel lahendada kõiki raskusi või kahtlusi, mis tekivad lepingu tõlgendamisel või rakendamisel. Samuti võivad nad üksteisega konsulteerida topeltmaksustamise kõrvaldamiseks juhtudel, mida lepingus ei ole käsitletud.

4. Lepinguosaliste riikide kompetentsed ametivõimud võivad eelnevate paragrahvide mõttes kokkuleppe saavutamiseks teineteisega vahetult konsulteerida. Kui kokkuleppe saavutamiseks osutub otstarbekaks suuline arvamustevahetus, siis võib see toimuda lepinguosaliste riikide kompetentsete ametivõimude esindajatest koosneva komisjoni kaudu.

Artikkel 26

INFORMATSIOONIVAHETUS

1. Lepinguosaliste riikide kompetentsed ametivõimud vahetavad sellist informatsiooni, mis on vajalik käesoleva lepingu sätete või lepinguosaliste riikide kodumaiste seaduste täitmiseks lepingualuste maksude suhtes niivõrd, kui sellekohane maksustamine ei ole lepinguga vastuolus. Informatsioonivahetus ei ole piiratud artikliga 1. Lepinguosaliselt riigilt saadud informatsiooni käsitletakse saladusena sarnaselt selle riigi kodumaiste seaduste alusel saadava informatsiooniga ja seda avaldatakse ainult isikutele või ametivõimudele (sealhulgas kohtutele ja administratiivorganitele), kes on seotud lepingualuste maksude määramise või kogumisega, maksude sissenõudmise või järelvalvega, või nende maksudega seotud kaebuste lahendamiseга. Need isikud või

ametivõimud kasutavad informatsiooni ainult nimetatud eesmärkidel. Nad võivad avaldada informatsiooni avalikul kohtuprotsessil või kohtuotsuse alusel.

2. Paragrahvi 1 sätteid ei saa mingil juhul tõlgendada kui lepinguosalisele riigile pandud kohustust:

- a) kasutada administratiivseid meetmeid, mis on vastuolus selle või teise lepinguosalise riigi seaduste ja administratiivse tegevusega;
- b) anda informatsiooni, mis ei ole selle või teise lepinguosalise riigi seaduste alusel või administreerimise tavalise korra järgi kättesaadav;
- c) anda informatsiooni, mis avaldaks mõne kaubavahetuse, äritegevuse, tööstusliku, kaubandusliku või kutsealase saladuse või kaubavahetusprotsessi või informatsiooni, mille avaldamine oleks vastuolus riikliku poliitikaga (ordre public).

Artikkel 27

ABI MAKSUKOGUMISEL

1. Lepinguosalsed riigid kohustuvad osutama teineteisele abi võlgnevateelt maksumaksjatelt maksude kogumisel ulatuses, mis vastab selle maksunõude teinud lepinguosalise riigi seaduste alusel lõplikult kindlaks määratud summale.

2. Lepinguosalise riigi maksunõude puhul, mis on teise lepinguosalise riigi poolt maksu kogumisena aktsepteeritud, kogutakse sellised maksud selle teise riigi poolt kooskõlas tema maksude kogumise kohta kehtivate seadustega, otsekui niiviisi kogutavad maksud oleksid tema enda maksud.

3. Lepinguosalise riigi maksunõudega kaasneb selle riigi seaduste järgi nõutav tunnistus, mis tõendab maksumaksja maksuvõlgade lõplikku kindlaksmääratust.

4. Kui lepinguosalise riigi maksunõue ei ole lõplikult kindlaksmääratud seetõttu, et selle kohta võib esitada apellatsioon või algatada muu menetluse, siis võib see riik oma tulude kaitseks esitada teisele lepinguosalisele riigile maksunõude, et viimane rakendaks tema eest selliseid ajutisi meetmeid, mis on selle teise riigi seaduste alusel teise riigi kasutuses. Kui selline maksunõue on teise riigi poolt aktsepteeritud, siis käsitletakse neid ajutisi meetmeid selle riigi poolt, otsekui maksuvõlad esimesena mainitud riigile oleksid selle teise riigi enda maksud.

5. Maksunõude esitamine käesoleva artikli eelnevate paragrahvide alusel toimub lepinguosalise riigi poolt ainult juhul, kui selle lepinguosalise riigi kasutuses ei ole maksuvõlgade sissenõudmiseks küllaldaselt maksumaksja varasid.

6. Lepinguosaline riik, kus maks vastavalt käesoleva artikli sätetele sisse nõutakse, on kohustatud lepinguosalisele riigile, kelle eest maksu koguti, viivitamatult üle kandma vastava summa, millest on vajaduse korral maha arvatud lõikes 7 b) käsitletavad erakorralised kulud.

7. Lepitakse kokku, et kui mõlema lepinguosalise riigi kompetentsete ametivõimude vahelises kokkuleppes ei ole ette nähtud teisiti, siis

- a) kannab lepinguosalisel riigil abi osutamisega seotud tavalised kulud see riik;
- b) kannab lepinguosalisel riigil abi osutamisega seotud erakorralised kulud teine riik ja need kuuluvad maksmisele sõltumata teise riigi eest kogutud summast.

Niipea kui lepinguosaline riik näeb ette erakorraliste kulude tekkimist, annab ta sellest teada teisele lepinguosalisele riigile ja näitab ära selliste kulude arvestusliku summa.

8. Käesolevas artiklis tähistab mõiste "maksud" lepingualuseid makse ja hõlmab kõiki nendega kaasnevaid intresse ja trahve.

Artikkel 28**DIPLOMAATILISTE ESINDUSTE JA KONSULAARPUNKTIDE LIIKMED**

Miski käesolevas lepingus ei mõjuta diplomaatiliste esinduste või konsulaarpunktide liikmete rahanduslikke eelisõigusi vastavalt rahvusvahelise õiguse üldreeglitele või erikokkulepete tingimustele.

Artikkel 29**MEREL TOIMUV TEGEVUS**

1. Käesoleva artikli sätted kehtivad hoolimata selle lepingu teistest sätetest.
2. Kui isik, kes on lepinguosalise riigi resident, tegeleb teise lepinguosalise riigi merepõhja või maapõue ja selles teises riigis asuvate loodusvarade uuringute või kasutuselevõtuga, siis, olenevalt käesoleva artikli paragrahvide 3 ja 4 sätetest, loetakse seda nende tegevuste suhtes teises lepinguosalises riigis asuva püsiva tegevuskoha või kindla asukoha kaudu toimunud äritegevuseks.
3. Paragrahvi 2 sätted ei kehti, kui tegevus toimub ajavahemikul või ajavahemikel, mis ei ületa kokku 30 päeva ükskõik millise kaheteistkümnekuulise perioodi jooksul, mis algab või lõpeb vastaval rahandusaastal. Seejuures käsitletakse selle sätte mõttes:
 - a) ühe isiku teise isikuga assotsieerunult toimunud tegevust kui teise isiku tegevust, kui kõnealune tegevus on oluliselt samane esimesena mainitud isiku tegevusega;
 - b) isikut teise isikuga assotsieerununa, kui üht kontrollitakse teise poolt otseselt või kaudselt, või kui mõlemaid kontrollitakse otseselt või kaudselt kolmanda isiku või isikute poolt.
4. Lepinguosalise riigi residendi saadud töötasud, palgad ja muud tasud teise lepinguosalise riigi rannavetes toimuva merepõhja või maapõue ja seal asuvate loodusvarade uuringute või kasutuselevõtuga seotud teenistuse eest võidakse niivõrd, kui tegevus on toimunud

teises lepinguosalises riigis, maksustada selles teises riigis eeldusel, et see tegevus kestab vähemalt 30 päeva ükskõik millise kaheteistkümnekuulise perioodi jooksul, mis algab või lõpeb vastaval rahandusaastal.

5. Lepinguosalise riigi residendi poolt saadud kapitali juurdekasvu võõrandatud:

- a) õigustest, mis on seotud teises lepinguosalises riigis toimuva merepõhja või maapõue ja seal asuvate loodusvarade uuringute või kasutuselevõtuga; või
- b) varast, mis asub teises lepinguosalises riigis ja mida kasutatakse seoses selles riigis toimuvate uuringute või kasutuselevõtuga; või
- c) aktsiatest, mille enamus väärtusest koosneb otseselt või kaudselt lõigetes a) ja b) käsitletud õigustest või varadest,

võidakse maksustada selles teises riigis.

Artikkel 30

SOODUSTUSTE PIIRANGUD

Olenemata artiklite 11 ja 12 ning artikli 7 paragrahvi 1, artikli 10 paragrahvi 1 ja artikli 14 paragrahvi 1 sätetest võidakse lepinguosalise riigi residendist juriidilise isiku tululiike, mis tekivad või mis saadakse teisest lepinguosalisest riigist, maksustada kummaski lepinguosalises riigis vastavalt nende kodumaistele seadustele ja olenevalt käesoleva lepingu teistest sätetest, kui on põhjendatult mõisteta, et juriidilise isiku loomise peamiseks põhjuseks esimesena mainitud riigis oli omandada nimetatud sätete soodustusi, või kui osalus selles isikus omandati ühe või mitme isiku poolt või nende kasuks, kes ei ole selle riigi residendid.

Artikkel 31
LEPINGU JÕUSTUMINE

1. Lepinguosaliste riikide valitsused teatavad teineteisele, et nende põhiseaduslikud nõuded lepingu jõustumiseks on täidetud

2. Leping jõustub kolmkümmend päeva pärast paragrahvis 1 mainitud teatamist ja tema sätted hakkavad kehtima:

- a) 1.jaanuaril või pärast 1.jaanuari saadud tulult kinnipeetavate maksude suhtes - kalendriaastal, mis järgneb lepingu jõustumise aastale;
- b) teiste tulumaksude ja kapitalimaksude suhtes maksudele, mis kuuluvad maksmisele 1. jaanuaril või pärast 1.jaanuari algaval maksuaastal - kalendriaastal, mis järgneb lepingu jõustumise aastale.

Artikkel 32
LEPINGU KESTVUS

Käesolev leping jääb jõusse kuni tema lõpetamiseni lepinguosalise riigi poolt. Kumbki lepinguosaline riik võib lõpetada lepingu diplomaatiliste kanalite kaudu kirjalikult kuuekuulise etteteatamisega enne kalendriaasta lõppu. Sel juhul lakkab leping kehtimast:

- a) 1.jaanuaril või pärast 1.jaanuari saadud tulult kinnipeetavate maksude suhtes - kalendriaastal, mis järgneb lepingu lõpetamisteate andmise aastale;
- b) teiste tulumaksude ja kapitalimaksude suhtes maksudele, mis kuuluvad maksmisele 1. jaanuaril või pärast 1.jaanuari algaval maksuaastal - kalendriaastal, mis järgneb lepingu lõpetamisteate andmise aastale.

KÄESOLEVA TÕENDUSEKS on allakirjutanud täielike volitustega allpool lepingule alla kirjutanud.

Sõlmitud Tallinnas....., 13. septembril 1993.a., eesti, leedu ja inglise keeles kahes eksemplaris, kusjuures iga tekst on võrdselt autentne, kuid eri tekstide lahknevuse korral on kokku lepitud, et tõlgendamise aluseks võetakse inglisekeelne tekst.

Eesti Vabariigi Valitsuse
poolt:

Leedu Vabariigi Valitsuse
poolt:

EXCHANGE OF NOTES — ÉCHANGE DE NOTES

I

13. september, 1993

Austatud härra,

Mul on au viidata tulu- ja kapitalimaksuga topelt-maksustamise vältimise ja rahandusliku evasiooni ärahoidmise lepingule, mis meie valitsuste vahel täna on alla kirjutatud.

Mis puudutab lepingu artiklit 8, siis tahan ma osutada asjaolule, et minu valitsusele on vastuvõetav tõlgendus, mille kohaselt väljendit "rahvusvahelisest meretranspordist saadavad ettevõtte kasumid" interpreteeritakse vastavalt OECD lepingu mudeli artikli 8 kommentaaride paragrahvidele 7 kuni 14 ning et see mõiste ei hõlma ühelgi juhul kasumeid omanikutulust või tegevusest, mis on seotud dokkide, kaubaladude, terminaalide, rajatiste, laadimisseadmete või muu sarnase maismaal asuva varaga, välja arvatud juhul, kui need kasumid on otseselt seotud ettevõtte laevaliiklusega.

Ma loodan, et ka teie maa annaks oma kinnituse, et ta on nõus selle tõlgendusega ja kavatses lepingut vastavalt ka rakendada.

Alla kirjutatud

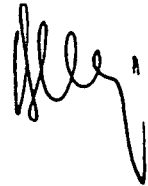
II

Austatud härra,

Mul on au viidata teie kirjale meie valitsuste vahel täna alla kirjutatud tulu- ja kapitalimaksuga topeltnmaksustamise vältimise ja rahandusliku evasiooni ärahoidmise lepingu artikli 8 kohta.

Mul on rõõm kinnitada teile, et minu valitsusele on vastuvõetav selles kirjas esitatud tõlgendus, mida teie valitsus annab mõistele "rahvusvahelisest meretranspordist saadavad ettevõtte kasumid".

Alla kirjutanud

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**ESTIJOS RESPUBLIKOS IR LIETUVOS RESPUBLIKOS SUTARTIS
DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR
FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO**

Estijos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė,

siekdamos sudaryti sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo,

susitarė:

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima sutartį sudaranti šalis arba jos administraciniai-teritoriniai padaliniai, arba vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, kokiū būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant pajamas, gaunamas iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčius, imamus nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar egzistuojantys mokesčiai, kuriems taikoma sutartis:

a) Estijoje:

- (i) individų pajamų mokestis (ksikisiku tulumaks),
- (ii) korporacijų pajamų mokestis (ettev tte tulumaks),
- (iii) žemės mokestis (maamaks),
- (iv) licencijų mokestis (tegevusloa maks)

(toliau vadinami "Estijos mokesčiais");

b) Lietuvoje:

- (i) juridinių asmenų pelno mokestis,
- (ii) fizinių asmenų pajamų mokestis,
- (iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą

(toliau vadinami "Lietuvos mokesčiu").

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, kurie po sutarties pasirašymo dienos imami papildomai arba vietoje esančių mokesčių. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius žymius pakeitimus, padarytus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

3 straipsnis

BENDROS DEFINICIJOS

1. Šioje sutartyje, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip:

- a) sąvoka "Estija" reiškia Estijos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme - Estijos teritoriją ir Estijos kontinentinį šelfą, kuriame Estija pagal savo įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius;
- b) sąvoka "Lietuva" reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme - Lietuvos Respublikos teritoriją ir Lietuvos Respublikos kontinentinį šelfą, kuriame Lietuva pagal savo įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius;
- c) sąvoka "asmuo" apima individą, bendrovę ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;
- d) sąvoka "bendrovė" reiškia bet kokią korporaciją arba bet koki kitą struktūrinį vienetą, kuris mokesčių atžvilgiu laikomas korporacija;
- e) sąvokos "sutartį sudarančios šalies įmonė" ir "kitos sutartį sudarančios šalies įmonė" atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią sutartį sudarančios šalies rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui;
- f) sąvoka "piliėtis" reiškia:
 - (i) bet koki individą, turintį sutartį sudarančios šalies pilietybę,
 - (ii) bet koki juridinį asmenį, bendriją arba asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal sutartį sudarančioje šalyje veikiančius įstatymus;

- g) sąvoka "tarptautiniai pervežimai" reiškia bet kokius pervežimus laivu, oro, geležinkelio ar autokelių transportu, kuriuos vykdo sutartį sudarančios šalies įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemonė kursuoja tikrai tarp kitos sutartį sudarančios šalies vietovių;
- h) sąvoka "kompetentingas asmuo" reiškia:
- (i) Estijoje - finansų ministrą ir jo įgaliotą atstovą,
 - (ii) Lietuvoje - finansų ministrą ir jo įgaliotą atstovą.

2. Sutartį sudarančiai šaliai taikant sutartį, bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos šalies mokesčių, kuriems taikoma sutartis, įstatymus.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šioje sutartyje sąvoka "sutartį sudarančios šalies rezidentas" reiškia bet koki asmenį, kuris pagal tos šalies įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, registracijos (inkorporacijos) vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Tačiau ši sąvoka neapima kokio nors asmens, kuris toje šalyje apmokestinamas tik todėl, kad toje šalyje turi pajamų šaltinį arba kapitalo. Sąvoka "sutartį sudarančios šalies rezidentas" taip pat apima pačios sutartį sudarančios šalies vyriausybę, jos administracinius-teritorinius padalinius ir vietos valdžią bei bet kokią agentūrą arba struktūrinį vienetą, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai šaliai, administraciniam-teritoriniam padaliniiui ar vietos valdžiai ir kuris įsteigtas remiantis tos šalies įstatymais.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas individas yra abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentas, tada jo statusas apibrėžiamas taip:

- a) jis laikomas rezidentu tos šalies, kurioje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose šalyse, tai laikomas rezidentu tos šalies, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);
- b) jeigu negalima nustatyti šalies, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nei vienoje iš šalių neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos šalies, kurioje jis paprastai gyvena;
- c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose šalyse arba negyvena nei vienoje iš jų, tai laikomas rezidentu tos šalies, kurios pilietybę turi;
- d) jeigu jis yra abiejų šalių arba nėra nei vienos iš jų pilietis, tai sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys išsprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne individas, yra abiejų sutartį sudarantių šalių rezidentas, tai jis laikomas rezidentu tos šalies, pagal kurios įstatymus jis tokį savo statusą įgyja.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje sutartyje sąvoka "nuolatinė buveinė" reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią įmonė visiškai arba iš dalies užsiima komercine-ūkine veikla.
2. Sąvoka "nuolatinė buveinė" visų pirma apima:
 - a) vadovybės buvimo vietą,
 - b) filialą,
 - c) įstaigą,
 - d) gamyklą,
 - e) dirbtuvę ir
 - f) kasyklą, naftos ar dujų telkinį, akmens skaldyklą ar bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.
3. Statybos aikštelė arba statybos ar montavimo objektas tik tada yra nuolatinė buveinė, jeigu jis egzistuoja ilgiau negu šešis mėnesius.
4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka "nuolatinė buveinė" neapima:
 - a) įrangos naudojimo tikslai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms saugoti, eksponuoti ar pristatyti,
 - b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai saugoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,
 - c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,
 - d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai įmonei skirtoms gaminiams ar prekėms įsigyti arba informacijai rinkti, laikymo,
 - e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai bet kokiam kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonės veiklai vykdyti, laikymo,
 - f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai bet kokiam a)-e) punktuose išvardintos veiklos deriniui, laikymo, su sąlyga, kad visa

pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo - bet ne toks, kuris turi nepriklausomo atstovo statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas - dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimą sutartį sudarančioje šalyje įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė, laikoma turinčia toje šalyje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, išskyrus atvejus, kai tokio asmens veikla apsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti net atliekama per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatinė buveinė.

6. Įmonė laikoma neturinčia sutartį sudarančioje šalyje nuolatinės buveinės, kai ji šioje šalyje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, vyriausiąjį įgaliotinį arba bet koki kitą nepriklausomo atstovo statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau jeigu tokio atstovo visa arba beveik visa veikla atliekama tos įmonės vardu, jis šiame paragrafe nelaikomas nepriklausomo atstovo statusą turinčiu asmeniu.

7. Tas faktas, kad bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama bendrovės, kuri yra kitos sutartį sudarančios šalies rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje šalyje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena iš šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna iš kitoje sutartį sudarančioje šalyje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Sąvoka "nekilnojamas turtas" vartojama ta prasme, kurią ji turi pagal tos sutartį sudarančios šalies, kurioje šis turtas yra, įstatymus. Bet koku atveju sąvoka apima turtą, papildantį nekilnojamąjį turtą, opcionus ar panašią teisę į nekilnojamąjį turtą, gyvulius ir įrenginius, naudojamus žemės ir miškų ūkyje, teises, numatytas bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatose, nekilnojamojo turto užufruktą bei teises į kintamus ar pastovius mokejimus, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą arba už teisę juos naudoti; jūrų ir upių laivai bei oro transporto priemonės nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, taip pat pelnas iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo teikiant individualias paslaugas.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas apmokestinamas tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai įmonė užsiima komercinė-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercinė-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas kitoje sutartį sudarančioje šalyje gali būti apmokestinamas, tačiau tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.
2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu sutartį sudarančios šalies įmonė užsiima komercinė-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje sutartį sudarančioje šalyje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, vykdanči tokia pačią ar panašią veiklą tokiomis pačiomis arba panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.
3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės, įskaitant vadovavimo ir bendras valdymo išlaidas, neatsižvelgiant į tai, ar jos buvo padarytos toje šalyje, kur yra nuolatinė buveinė, ar kitur.
4. 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia sutartį sudarančiai šaliai nustatant apmokestinamąjį pelną taikyti įprastą proporcingo padalinimo metodą taip, kaip kiekvienoje sutartį sudarančioje šalyje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną, proporcingai dalinant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių; tačiau proporcingo padalinimo metodas turi būti toks, kad jo rezultatas atitiktų šio straipsnio principus.
5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.
6. Taikant ankstesnius paragrafus, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu būdu, nebent atsirastų sviri ir pakankama priežastis daryti kitaip.
7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptariamoms atskirai kituose šios sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatomis šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

TARPTAUTINIS TRANSPORTAS

1. Sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas, gaunamas naudojant laivus, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemones tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos įmonės, naudojančios laivus, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemones tarptautiniuose pervežimuose, pajamoms, kurios gaunamoms už konteinerių (įskaitant priekabas, baržas ir panašius įrenginius, reikalingus konteinerių pervežimui), naudojamų gaminių ar prekių tarptautiniuose pervežimuose, naudojimą, laikymą arba nuomą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje įmonėje ar tarptautinėse agentūrose.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,

- a) kai sutartį sudarančios šalies įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos sutartį sudarančios šalies įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale arba
- b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja sutartį sudarančios šalies įmonės ir kitos sutartį sudarančios įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale

ir kai kiekvienu tokiu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriama arba nusistovi kitokios sąlygos negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris dėl tokių sąlygų būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tokios įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu sutartį sudaranti šalis įskaito į tos šalies įmonės pelną - ir atitinkamai apmokestina - pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kaip tos kitos šalies įmonės pelnas, ir taip įskaitytas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirma paminėtos šalies įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita šalis atitinkamai koreguoja ten mokamo pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą reikia atsižvelgti į kitas šios sutarties nuostatas, o sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys, reikalui esant, šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, moka kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, apmokestinami tik toje kitoje šalyje, jeigu dividendų gavėjas:

- a) yra bendrovė (bet ne bendrija),
- b) yra tikrasis šių dividendų savininkas ir
- c) jam tiesiogiai priklauso dividendus mokančios bendrovės akcijos, sudarančios ne mažiau kaip 25 procentus jos kapitalo ir visų balsų.

2. Dividendai, kitokie, negu tie, kurie minimi 1 paragrafe, kuriuos bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, moka kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis dividendų savininkas, toks mokestis negali viršyti 15 procentų bendros dividendų sumos. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos nekeičia bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "dividendai" reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat, kaip ir pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos šalies, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji bendrovė.

5. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis dividendų savininkas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkiine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o investicijos, už kurias mokami dividendai, yra faktiškai susijusios su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Jeigu bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, gauna pelną arba pajamas iš kitos sutartį sudarančios šalies, ta kita šalis gali visiškai neapmokestinti bendrovės mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos šalies rezidentui arba kai investicijos, už kurias mokami dividendai, faktiškai susijusios su toje kitoje šalyje esančia nuolatinė buveine arba nuolatinė veiklaviete, taip pat gali iš bendrovės nepaskirstyto pelno neimti bendrovės nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje šalyje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarancios sutartį sudarančioje šalyje ir mokamos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, kuris yra tikrasis palūkanų savininkas, apmokestinamos tik toje kitoje šalyje.

2. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "palūkanos" reiškia pajamas iš visų rūšių skolinių reikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, o visų pirma pajamas iš valstybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas arba skolinius įsipareigojimus. Baudos už paveltuotus mokėjimus šiame straipsnyje palūkanomis nelaikomos.

3. 1 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis palūkanų savininkas, sutartį sudarantis šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkiine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis reikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

4. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, mokama pagal skolinį reikalavimą, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos sutartį sudarantis šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys sutartį sudarančioje šalyje ir mokami kitos sutartį sudarantis šalies rezidentui, kuris yra tikrasis šių atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas apmokestinami tik toje kitoje šalyje.

2. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą" reiškia bet kokios rūšies mokėjimus, gaunamus kaip kompensaciją už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus, bet kokį patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrenginiais arba už informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį.

3. 1 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, sutartį sudarantis šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkiine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba nuosavybė, už kurias mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, yra faktiškai susijusios su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

4. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, mokama už naudojimąsi, teisę naudotis arba informaciją, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos sutartį sudarančios šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios sutarties sąlygas.

13 straipsnis

KAPITALO APYVARTOS PAJAMOS

1. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna iš nekilnojamojo turto, apibrėžto 6 straipsnyje ir esančio kitoje sutartį sudarančioje šalyje, perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Pajamos iš kilnojamojo turto, kuris yra sutartį sudarančios šalies įmonės kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, perleidimo arba pajamos iš kilnojamojo turto, kuris priklauso sutartį sudarančios šalies rezidento kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimai nuolatinėi veiklavietei, naudojamai individualioms paslaugoms teikti, įskaitant pajamos iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai arba kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

3. Pajamos, kurias gauna sutartį sudarančios šalies įmonė, naudojanti laivus, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemones tarptautiniuose pervežimuose, iš tokių tarptautiniuose pervežimuose naudojamų laivų, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemonių, iš su tokių laivų, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemonių naudojimu susijusio kilnojamojo turto arba iš konteinerių (įskaitant priekabas, baržas ir panašius įrenginius, reikalingus konteinerių pervežimui), naudojamų gaminių ir prekių tarptautiniuose pervežimuose, perleidimo, apmokestinamos tik toje šalyje.

4. Pajamos, gaunamos iš bet kokio kito turto, neapibrėžto šio straipsnio 1, 2 ir 3 paragrafuose, perleidimo, apmokestinamos tik toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

5. Neatsižvelgiant į 4 paragrafo nuostatas, pajamos iš bet kokio turto perleidimo, gaunamos individo, kuris buvo sutartį sudarančios šalies rezidentas ir tapo kitos sutartį sudarančios šalies rezidentu, gali būti apmokestinamos pirma paminėtoje šalyje, jeigu šis turtas perleidžiamas bet kuriuo metu dešimties metų laikotarpyje nuo tos dienos, kai individas nustojo būti pirma paminėtos šalies rezidentas.

14 straipsnis

INDIVIDUALIOS PASLAUGOS

1. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas, gauna už profesines paslaugas arba kitą individualią veiklą, apmokestinamos tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai jis savo dispozicijoje turi jo veiklai reikalingą nuolatinę veiklavietę kitoje sutartį sudarančioje šalyje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, tai jo pajamos gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje, tačiau tik ta pajamų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei.

2. Sąvoka "profesinės paslaugos" apima visų pirma individualią mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat individualią gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

SAMDOMASIS DARBAS

1. Remiantis 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatomis, algos, darbo užmokestis ir kitokie panašūs atlyginimai, kuriuos sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą, apmokestinami tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai darbas atliekamas kitoje sutartį sudarančioje šalyje. Jeigu darbas atliekamas kitoje šalyje, tai už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą, atliekamą kitoje sutartį sudarančioje šalyje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje šalyje, jeigu:

- a) gavėjas toje kitoje šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir
- b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra tos kitos šalies rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu ir
- c) atlyginimą moka ne nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė, kurią darbdavys turi toje kitoje šalyje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už darbą laive, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemonėje, kuriuos tarptautiniuose pervežimuose naudoja sutartį sudarančios šalies įmonė, gali būti apmokestinamas toje šalyje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs mokėjimai, kurius sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna kaip bendrovės ar bet kokio kito juridinio asmens, kitos sutartį sudarančios šalies rezidento, direktorių valdybos narys, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje.

17 straipsnis

MENININKAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna kaip atlikėjas, t.y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kitoje sutartį sudarančioje šalyje, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos, kurias jis gauna kaip atlikėjas ar sportininkas, atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai šios pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka savo veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už sportininko ar atlikėjo veiklą sutartį sudarančioje šalyje, jeigu jo vizitas į tą šalį visiškai arba didžioji jo dalis finansuojama iš kitos sutartį sudarančios šalies arba administracinio-teritorinio padalinio, arba vietos valdžios visuomeninių fondų. Tokiu atveju iš šių veiklų gaunamos pajamos, priklausomai nuo aplinkybių, apmokestinamos remiantis 7, 14 arba 15 straipsnio nuostatomis.

18 straipsnis

PENSIJOS

1. Remiantis 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatomis, sutartį sudarančios šalies rezidentui už praeityje dirbtą darbą mokamos pensijos bei kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik toje šalyje.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Atlyginimas, bet ne pensija, kurią individui moka sutartį sudaranti šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia už samdomąjį darbą tai šaliai, padaliniiui arba vietos valdžiai, apmokestinamas tik toje šalyje.
- b) Tačiau toks atlyginimas apmokestinamas tik kitoje sutartį sudarančioje šalyje, jeigu tarnyba atliekama toje šalyje ir individas yra tos šalies rezidentas, kuris:
 - (i) yra tos šalies pilietis arba
 - (ii) netapo tos šalies rezidentu tiktai dėl atliekamos tarnybos.
2. a) Bet kokia pensija, kurią individui moka sutartį sudaranti šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai šaliai arba padaliniiui, arba vietos valdžiai, apmokestinama tik toje šalyje.
- b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje sutartį sudarančioje šalyje, jeigu individas yra tos šalies rezidentas ir pilietis.
3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams ir pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima sutartį sudaranti šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia.

20 straipsnis

STUDENTAI

Pragyvenimui, mokslui ar stažuotei skirti mokėjimai, kuriuos gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į sutartį sudarančią šalį buvo kitos sutartį sudarančios šalies rezidentas ir kuris pirma paminėtoje šalyje tiktai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinami toje šalyje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos šalies ribų.

21 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Sutartį sudarančios šalies rezidento pajamų rūšys, nesvarbu kur susidarancios, neaprašytos ankstesniuose šios sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms, kitokioms nei pajamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, jeigu tokių pajamų gavėjas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba turtas, už kurio gautos pajamos, yra tikrai susiję su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tuo atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

22 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje apibrėžto nekilnojamojo turto, priklausančio sutartį sudarančios šalies rezidentui ir esančio kitoje sutartį sudarančioje šalyje, gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra sutartį sudarančios šalies įmonės kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, kuris priklauso sutartį sudarančios šalies rezidento kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimai nuolatinei veiklaviete, naudojamai individualioms paslaugoms teikti, gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

3. Kapitalas, priklausantis sutartį sudarančios šalies įmonei, naudojančiai laivus, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemones tarptautiniuose pervežimuose, ir sudarytas iš tokių tarptautiniuose pervežimuose naudojamų laivų, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemonių, iš su tokių laivų, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemonių naudojimu susijusio kilnojamojo turto arba iš konteinerių (įskaitant priekabas, baržas ir panašius įrenginius, reikalingus konteinerių pervežimui), naudojamų gaminių ir prekių tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje šalyje.

4. Visos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje šalyje.

23 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Kai sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna pajamas (kitokias, negu pajamos, kurioms taikomas 30 straipsnis) arba turi kapitalo, kuris, remiantis šios sutarties 7, 14, 15 arba 22 straipsnio nuostatomis, gali būti apmokestinamas kitoje sutartį sudarančioje šalyje, tada pirma paminėta šalis atleidžia tokias pajamas arba kapitalą nuo mokesčių pagal 2 ir 3 paragrafo nuostatas.

2. Kai sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna pajamas, kitokias, negu pajamos, kurioms taikomos 1 paragrafo nuostatos ir kurios, remiantis šios sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinamos kitoje sutartį sudarančioje šalyje, tai pirma paminėta šalis leidžia iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią toje kitoje šalyje sumokėtam mokesčiui. Tačiau tokia suma neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos pajamų mokesčio dalies, kuri priskiriama toje kitoje šalyje gaunamų pajamų rūšims.

3. Neatsižvelgiant į tai, kad remiantis bet kokia sutarties nuostata sutartį sudarančios šalies rezidento gaunamos pajamos arba turimas kapitalas yra atleidžiami nuo mokesčio toje šalyje, tokia šalis, apskaičiuodama tokio rezidento mokesčių nuo likusių pajamų arba kapitalo, gali atsižvelgti į atleistas nuo mokesčio pajamas arba kapitalą.

24 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Sutartį sudarančios šalies piliečių bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje sutartį sudarančioje šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu tos kitos šalies piliečių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentai.

2. Asmenų be pilietybės, sutartį sudarančios šalies rezidentų, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kiekvienoje sutartį sudarančioje šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu tos šalies piliečių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms.

3. Nuolatinės buveinės, kurią sutartį sudarančios šalies įmonė turi kitoje sutartį sudarančioje šalyje, apmokestinimas toje kitoje šalyje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos šalies tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip sutartį sudarančios šalies įsipareigojimas kitos sutartį sudarančios šalies rezidentams dėl jų socialinės ar šeimyninės padėties teikti bet kokias asmenines nuolaidas, lengvatas ir atleidimą nuo mokesčių, kokie teikiami jos rezidentams.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 4 paragrafo arba 12 straipsnio 4 paragrafo nuostatos, nustatant sutartį sudarančios šalies įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma paminėtos šalies rezidentui. Taip pat ir nustatant sutartį sudarančios šalies įmonės apmokestinamąjį kapitalą, bet kokios šios įmonės skolos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma paminėtos šalies rezidento skolos.

5. Sutartį sudarančios šalies įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos sutartį sudarančios šalies rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma paminėtoje šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma paminėtos šalies kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

6. Neatsizvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomas visų rūšių ir tipų mokesčiams.

25 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Jeigu asmuo mano, kad vienos arba abiejų sutartį sudarančių šalių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, kurias numato tų šalių vidaus įstatymai, šiuo klausimu kreiptis į sutartį sudarančios šalies, kurios rezidentas jis yra, arba jeigu jo atvejis numatytas 24 straipsnio 1 paragrafe, - į tos sutartį sudarančios šalies, kurios pilietybę jis turi, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti paduotas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie šios sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas yra pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos sutartį sudarančios šalies kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsizvelgiant į bet kokius sutartį sudarančių šalių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

3. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį. Jeigu atrodo tikslinga, kad norint susitarti, reikia pasikeisti nuomonėmis žodžiu, toks pasikeitimas galimas komisijoje, sudarytoje iš sutartį sudarančių šalių kompetentingų asmenų atstovų.

26 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys keičiasi informacija, reikalinga įgyvendinant šios sutarties arba sutartį sudarančių šalių vidaus įstatymų, susijusių su mokesčiais, kuriems taikoma ši sutartis, tiek, kiek toks apmokestinimas neprieštarauja sutarčiai, nuostatas. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia sutartį sudarančios šalies gaunama informacija laikoma paslapyje taip pat, kaip ir informacija, gaunama pagal tos šalies vidaus įstatymus, ir suteikiama tik tiems asmenims arba valdymo organams (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie,

nagrinėdami apeliacijas dėl šioje sutartyje numatytų mokesčių ar priimdami sprendimus, užsiima šių mokesčių paskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisiniu persekiojimu arba pareiškimų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar valdymo organai šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešo teismo proceso metu arba esant teisminiam sprendimui.

2. Bet koku atveju 1 paragrafo nuostatos negali būti aiškinamos kaip įpareigojanti sutartį sudarantią šalį:

- a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos arba kitos sutartį sudaranti šalis įstatymų ir valdymo praktikos,
- b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos arba kitos sutartį sudaranti šalis įstatymus arba įprastinę valdymo praktiką,
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai (viešajai tvarkai).

27 straipsnis

PAGALBA RENKANT MOKESČIUS

1. Sutartį sudaranti šalis įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokėtus mokesčių mokėtojo mokesčius, kurių dydį galutinai nustato pagalbos prašymą pateikusios sutartį sudaranti šalis įstatymai.

2. Tuo atveju, kai sutartį sudaranti šalis prašo surinkti mokesčius, kurių surinkimui pritarė kita sutartį sudaranti šalis, tai ta kita sutartį sudaranti šalis tokius mokesčius renka remdamasi savo mokesčių rinkimo įstatymais, lyg taip renkami mokesčiai būtų jos mokesčiai.

3. Bet koks sutartį sudaranti šalis prašymas rinkti mokesčius turi būti pateiktas kartu su tokiu pažymėjimu, kokio reikalauja tos šalies įstatymai, kad būtų galima galutinai nustatyti mokesčio mokėtojo nesumokėtų mokesčių dydį.

4. Kai sutartį sudaranti šalis mokestinė pretenzija nėra galutinai nustatyta dėl tos priežasties, kad ją galima apskusti ar kitaip paveikti, tai ta šalis, norėdama apsaugoti savo pajamas, gali prašyti kitos sutartį sudaranti šalis imtis tokių laikinų apsaugos priemonių, kurias gali panaudoti ta kita šalis pagal tos kitos šalies įstatymus. Jeigu kita šalis tokį prašymą pripažįsta, tai ta kita šalis imasi tokių laikinų priemonių, kurios būtų panaudotos, jeigu pirma paminėti šaliai nesumokėti mokesčiai būtų tos kitos šalies mokesčiai.

5. Ankstesniuose šio straipsnio paragrafuose aprašytą prašymą sutartį sudaranti šalis pateikia tik tada, kai mokesčių mokėtojas, kuris nesumokėjo mokesčių, neturi toje šalyje pakankamai turto, galinčio padengti nesumokėtus mokesčius.

6. Sutartį sudaranti šalis, kurioje, remiantis šio straipsnio nuostatomis, buvo išieškoti mokesčiai, nedelsiant grąžina tai sutartį sudarančiai šaliai, kurios naudai buvo išieškoti mokesčiai, taip išieškotų mokesčių sumą, kur reikia minusuodama 7 b) punkte nurodytų neįprastų išlaidų sumą.

7. Suprantama, kad jeigu abiejų sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip, tai:

- a) įprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo sutartį sudaranti šalis, padengia ta pati šalis,
- b) neįprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo sutartį sudaranti šalis, padengia kita šalis ir išmoka nepriklausomai nuo sumos, kurią jos naudai išieškojo ta kita šalis.

Kai tik sutartį sudaranti šalis numato, kad gali turėti neįprastų išlaidų, ji apie tai informuoja kitą sutartį sudarančią šalį ir nurodo apytikrę tokių išlaidų sumą.

8. Šiame straipsnyje sąvoka "mokesčiai" reiškia mokesčius, kuriems taikoma sutartis, ir apima bet kokias su jais susijusias palūkanas bei baudas.

28 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ ARBA KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI

Ši sutartis neliečia jokių diplomatinėlių atstovybių arba konsulinių įstaigų darbuotojų mokesčių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialiųjų sutarčių nuostatomis.

29 straipsnis

VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į bet kokias kitas šios sutarties nuostatas.

2. Asmuo, sutartį sudarančios šalies rezidentas, kuris kitos sutartį sudarančios šalies kontinentiniame šelfe užsiima veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje šalyje, tyrimu ar eksploatavimu, dėl šios veiklos, remiantis 3 ir 4 paragrafais, laikomas užsiimančiu komercinė-ūkiine veikla toje kitoje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę.

3. 2 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu tokios veiklos trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištaisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų. Tačiau šiame paragrafe:

- a) veikla, kuria užsiima asmuo, asocijuotas su kitu asmeniu, laikoma to kito asmens veikla, jeigu ši veikla yra iš esmės panaši į tą, kuria užsiima pirma paminėtas asmuo,
- b) asmuo laikomas asocijuotu su kitu asmeniu, jeigu vieną jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jeigu juos abu tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo ar asmenys.

4. Algos, darbo užmokestis ir kiti atlyginimai, kuriuos sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą, susijusį su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje sutartį sudarančioje šalyje, tyrimu ar eksploatavimu, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje, tačiau tik ta jų dalis, kuri gaunama už toje kitoje šalyje atliekamus darbus, su sąlyga, kad kontinentiniame šelfe atliekamos veiklos trukmė, bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ne mažesnė kaip 30 dienų.

5. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už perleidimą:

- a) jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje šalyje, tyrimo ar eksploatavimo teisių arba
- b) turto, kuris yra kitoje sutartį sudarančioje šalyje ir naudojamas tokiam tyrimui ir eksploatavimui toje šalyje, arba
- c) akcijų, kurių didžiąją vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro teisės bei a) ir b) punktuose minimas turtas,

gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

30 straipsnis

LENGVATŲ APRIBOJIMAS

Neatsižvelgiant į 11 ir 12 straipsnių ir į 7 straipsnio 1 paragrafo, 10 straipsnio 1 paragrafo ir 14 straipsnio 1 paragrafo nuostatas, juridinio asmens, sutartį sudarančios šalies rezidento, pajamos, susidarancios arba gaunamos kitoje sutartį sudarančioje šalyje, gali būti apmokestinamos kiekvienoje šalyje pagal jų vidaus įstatymus ir pagal kitas šios sutarties nuostatas, jeigu galima pagrįstai laikyti, kad pagrindinė priežastis, dėl kurios asmuo buvo įsteigtas pirma paminėtoje šalyje arba dėl kurios tokio asmens dalį įsigijo vienas ar daugiau asmenų, kurie nėra tos šalies rezidentai, arba ji buvo įsigyta jų naudai, yra gauti tokių nuostatų teikiamą naudą.

31 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Sutartį sudarančių šalių vyriausybės praneša viena kitai, kad konstituciniai reikalavimai šios sutarties įsigaliojimui yra įvykdyti.
2. Sutartis įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų po paskutinio 1 paragrafe minimo pranešimo, ir joje numatytos nuostatos galioja:
 - a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu - apmokestinant pajamas, gaunamas nuo sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po sutarties įsigaliojimo,
 - b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - imant mokesčius nuo finansinių metų, prasidedančių nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po sutarties įsigaliojimo.

32 straipsnis

SUTARTIES NUTRAUKIMAS

Ši sutartis galioja, kol sutartį sudaranti šalis ją nutraukia. Kiekviena sutartį sudaranti šalis gali nutraukti sutartį diplomatiniais kanalais raštu pranešdama apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kokių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju sutartis nustoja galioti:

- a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu - imamiems nuo pajamų, gaunamų nuo sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo,
- b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - imamiems nuo gaunamų pajamų ar turimo kapitalo tais finansiniais metais, kurie prasideda nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo.

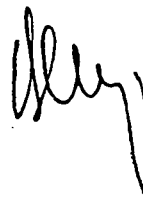
Visą tai liudydami šią sutartį pasirašo atitinkamai įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sutartis sudaryta dviem egzemplioriais *Taline* *1993* m. *augusto* ..
mėn. *13*. d. estų, lietuvių ir anglų kalbomis, kiekvienas tekstas yra autentiškas; bet
esant skirtingai tekstų interpretacijai, pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

Estijos Respublikos Vyriausybės
vardu:

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
vardu:

EXCHANGE OF NOTES — ÉCHANGE DE NOTES

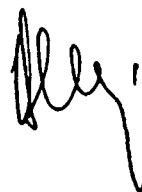
I

Gerb. Pone,

Turiu garbės kreiptis dėl Jūsų laiško apie Sutarties dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo, kurią šiandien pasirašė mūsų Vyriausybės, 8 straipsnį.

Man malonu patvirtinti, kad mano Vyriausybė sutinka su tame laiške išdėstytu išaiškinimu, kurį Jūsų Vyriausybė duoda terminui "sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas, gaunamas naudojant laivus tarptautiniuose pervežimuose".

Pasirašė

II

Gerb. Pone,

Turiu garbės kreiptis dėl Sutarties dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo, kurią šiandien pasirašė mūsų Vyriausybės.

Norėčiau atkreipti dėmesį į 8 straipsnį ir nurodyti, kad mano Vyriausybė išsireiškia "sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas, gaunamas naudojant laivus tarptautiniuose pervežimuose" supranta taip, kaip jis aiškinamas Ekonominio bendradarbiavimo ir vystymosi organizacijos (OECD) sutarties modelio Komentarą 8 straipsnio 7-14 paragrafuose ir bet koku atveju neapima pelno, gaunamo naudojant ar turint nuosavybėje dokus, sandėlius, terminalus, uosto krovimo įrenginius ar kitą panašią turtą sausumoje, išskyrus ten, kur šis pelnas tiesiogiai susijęs su operacijomis, kurias atlieka įmonės, naudodamos laivus.

Būčiau dėkingas, jeigu Jūsų šalis patvirtintų, kad Ji sutinka su tokiu išaiškinimu ir ketina atitinkamai taikyti šią sutartį.

Pasirašė

CONVENTION¹ BETWEEN THE REPUBLIC OF ESTONIA AND THE
REPUBLIC OF LITHUANIA FOR THE AVOIDANCE OF DOU-
BLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of Estonia and the Government of the Republic of Lithuania, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows:

Article 1
PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are, in particular:
 - a) in Estonia:
 - (i) the personal income tax (üksikisiku tulumaks);
 - (ii) the corporate income tax (ettevõtte tulumaks);
 - (iii) the land tax (maamaks);
 - (iv) the licence tax (tegevusloa maks);
(hereinafter referred to as "Estonian tax");
 - b) in Lithuania:
 - (i) the tax on profits of legal persons (juridinių asmenų pelno mokestis);

¹ Came into force on 31 December 1993 by notification, in accordance with article 31.

- (ii) the tax on income of natural persons (fizinių asmenų pajamų mokestis);
- (iii) the tax on enterprises using state-owned capital (palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą);
(hereinafter referred to as "Lithuanian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "Estonia" means the Republic of Estonia and, when used in the geographic sense, means the territory of Estonia and any other area adjacent to the territorial waters of Estonia within which, under the laws of Estonia and in accordance with international law, the rights of Estonia may be exercised with respect to the sea bed and its sub-soil and their natural resources;
 - b) the term "Lithuania" means the Republic of Lithuania and, when used in the geographic sense, means the territory of the Republic of Lithuania and any other area adjacent to the territorial waters of the Republic of Lithuania within which, under the laws of the Republic of Lithuania and in accordance with international law, the rights of Lithuania may be exercised with respect to the sea bed and its sub-soil and their natural resources;
 - c) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - d) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - e) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - f) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

- (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- g) the term "international traffic" means any transport by a ship, aircraft, rail-transport vehicle or road vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship, aircraft, rail-transport vehicle or road vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;
- h) the term "competent authority" means:
 - (i) in Estonia, the Minister of Finance and his authorised representative;
 - (ii) in Lithuania, the Minister of Finance and his authorised representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. However, this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein. The term "resident of a Contracting State" shall also include the Government of that State itself, its political subdivisions and local authorities and any agency or wholly-owned entity of such State, political subdivision or local authority that is established under the laws in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State under the laws of which it derives its status as such.

Article 5
PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
- a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop, and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than six months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person — other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies — is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of that paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, options or similar rights in respect of immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property, as well as profits on the alienation of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses otherwise deductible which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 INTERNATIONAL TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, aircraft, rail-transport vehicles or road vehicles in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to income of an enterprise that operates ships, aircraft, rail-transport vehicles or road vehicles in international traffic that is derived from the use, maintenance or rental of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transportation of goods or merchandise in international traffic.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9
ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10
DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if the recipient of the dividends

- a) is a company (other than a partnership);
- b) is the beneficial owner of these dividends, and
- c) holds directly shares representing at least 25 per cent of the capital and the voting power of the company paying the dividends.

2. Dividends, other than those referred to in paragraph 1, paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Paragraphs 1 and 2 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

4. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner of the interest shall be taxable only in that other State.

2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner of these royalties shall be taxable only in that other State.

2. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13
CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State operating ships, aircraft, rail-transport vehicles or road vehicles in international traffic from the alienation of such ships, aircraft, rail-transport vehicles or road vehicles operated in international traffic, of movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft, rail-transport vehicles or road vehicles or of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transportation of goods or merchandise in international traffic, shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

5. Notwithstanding the provisions of paragraph 4, gains from the alienation of any property derived by an individual who has been a resident of a Contracting State and who has become a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State if the alienation occurs at any time during a ten year period following the date on which the individual ceased to be a resident of the first-mentioned State.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft, rail-transport vehicle or road vehicle operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 16
DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company or any other legal person which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17
ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State, or a political subdivision or a local authority thereof. In such case, the income derived from these activities shall be taxable according to the provisions of Article 7, 14 or 15, as the case may be.

Article 18
PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19
GOVERNMENT SERVICE

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of dependent personal services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

- b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
- (i) is a national of that State, or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20
STUDENTS

Payments which a student, apprentice or trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21
OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22**CAPITAL**

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Capital owned by an enterprise of a Contracting State operating ships, aircraft, rail-transport vehicles or road vehicles in international traffic and represented by such ships, aircraft, rail-transport vehicles or road vehicles operated in international traffic, by movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft, rail-transport vehicles or road vehicles or by containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transportation of goods or merchandise in international traffic, shall be taxable only in that State.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23**ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION**

1. Where a resident of a Contracting State derives income (other than income to which Article 30 applies) or owns capital which, in accordance with the provisions of Articles 7, 14, 15 or 22 of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall, subject to the provisions of paragraphs 2 and 3, exempt such income or capital from tax.
2. Where a resident of a Contracting State derives income other than income to which the provisions of paragraph 1 apply, which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in that other State. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from that other State.

3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 4 of Article 11, or paragraph 4 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more

burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the

Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27

ASSISTANCE IN COLLECTION

1. The Contracting States undertake to lend assistance to each other in the collection of the taxes owing by a taxpayer to the extent that the amount thereof has been finally determined according to the laws of the Contracting State making the request for assistance.

2. In the case of a request by a Contracting State for the collection of taxes which has been accepted for collection by the other Contracting State, such taxes shall be collected by that other State in accordance with the laws applicable to the collection of its own taxes and as if the taxes to be so collected were its own taxes.

3. Any request for collection by a Contracting State shall be accompanied by such certificate as is required by the laws of that State to establish that the taxes owing by the taxpayer have been finally determined.

4. Where the tax claim of a Contracting State has not been finally determined by reason of it being subject to appeal or other proceeding, that State may, in

order to protect its revenues, request the other Contracting State to take such interim measures for conservancy on its behalf as are available to the other State under the laws of that other State. If such request is accepted by the other State, such interim measures shall be taken by it as if the taxes owing to the first-mentioned State were the own taxes of that other State.

5. A request under the preceding paragraphs of this Article shall only be made by a Contracting State to the extent that sufficient property of the taxpayer owing the taxes is not available in that State for recovery of the taxes owing.

6. The Contracting State in which tax is recovered in accordance with the provisions of this Article shall forthwith remit to the Contracting State on behalf of which the tax was collected the amount so recovered minus, where appropriate, the amount of extraordinary costs referred to in sub-paragraph 7 (b).

7. It is understood that unless otherwise agreed by the competent authorities of both Contracting States,

- a) ordinary costs incurred by a Contracting State in providing assistance shall be borne by that State;
- b) extraordinary costs incurred by a Contracting State in providing assistance shall be borne by the other State and shall be payable regardless of the amount collected on behalf of the other State.

As soon as a Contracting State anticipates that extraordinary costs may be incurred, it shall so advise the other Contracting State and indicate the estimated amount of such costs.

8. In this Article, the term "taxes" means the taxes to which the Convention applies and includes any interest and penalties relating thereto.

Article 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS OR CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

OFFSHORE ACTIVITIES

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provision of this Convention.

2. A person who is a resident of a Contracting State and carries on offshore activities in the other Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in that other State shall, subject to paragraphs 3 and 4 of this Article, be deemed in relation to those activities to be carrying on business in that other State through a permanent establishment or fixed base situated therein.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply where the activities are carried on for a period or periods not exceeding 30 days in the aggregate in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned. However, for the purposes of this paragraph:

- a) activities carried on by a person who is associated with another person shall be regarded as carried on by the other person if the activities in question are substantially the same as those carried on by the first-mentioned person;
- b) a person shall be deemed to be associated with another person if one is controlled directly or indirectly by the other, or both are controlled directly or indirectly by a third person or persons.

4. Salaries, wages and other remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed in that other State, be taxed in that other State provided that the employment offshore is carried on for at least 30 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned.

5. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

- a) rights relating to exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in the other Contracting State on any interest therein; or
- b) property situated in the other Contracting State and used in connection with such exploration or exploitation in that State; or
- c) shares deriving the greater part of their value directly or indirectly from rights and property referred to in sub-paragraphs a) and b),

may be taxed in that other State.

Article 30
LIMITATION OF BENEFITS

Notwithstanding the provisions of Articles 11 and 12 and of paragraph 1 of Article 7, paragraph 1 of Article 10 and paragraph 1 of Article 14, items of income of a legal person that is a resident of a Contracting State arising in or deriving from the other Contracting State may be taxed in each State according to its domestic laws and subject to the other provisions of this Convention where it may reasonably be considered that the primary reason the person was established in the first-mentioned State, or an interest in such person was acquired by or for the benefit of one or more persons who are not residents of that State, was to obtain the benefits of such provisions.

Article 31
ENTRY INTO FORCE

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other when the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. The Convention shall enter into force thirty days after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;
- b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any taxation year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 32
TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

- b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any taxation year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

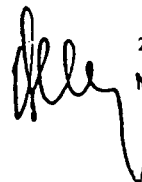
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Tallinn..... this 13 day of September, 1993, in the Estonian, Lithuanian and English languages, each version being equally authentic but it being understood that, in case of divergence between the different versions, the English version will prevail.

For the Government
of the Republic of Estonia:

¹

For the Government
of the Republic of Lithuania:

²

¹ Mr. Mart Laar.

² Adolfas Slezevicius.

EXCHANGE OF NOTES

I

September 13, 1993

Dear Sir,

I have the honour to refer to the Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital signed today by our two Governments.

With respect to Article 8 of the Convention, I wish to indicate that my Government adopts the interpretation that the expression "profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships in international traffic" should be interpreted according to paragraphs 7 to 14 of the Commentary on Article 8 of the OECD Model Convention and does not, in any event, include the profits from the operation or ownership of docks, warehouses, terminal facilities, stevedoring equipment or other similar property located on land except where these profits are directly related to the operation, by the enterprise, of such ships.

I would appreciate it if your country could confirm that it agrees with that interpretation and intends to apply the Convention accordingly.

Signed by ¹

¹ Mr. Mart Laar.

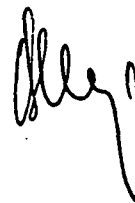
II

Dear Sir,

I have the honour to refer to your letter concerning Article 8 of the Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital signed today by our two Governments.

I am pleased to confirm that my Government agrees to the interpretation, stated in that letter, that your Government gives to the term "profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships in international traffic".

Signed by

¹ Adolfas Slezevicius.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ ENTRE LA RÉPUBLIQUE D'ESTONIE ET LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de la République d'Estonie et le Gouvernement de la République de Lituanie, désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à prévenir l'évasion fiscale, sont convenus de ce qui suit :

Article premier. PERSONNES VISÉES

La présente Convention s'applique aux personnes résidentes d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) En Estonie :

- i) L'impôt sur le revenu des personnes (*uksikisiku tulumaks*);
- ii) L'impôt sur le revenu des sociétés (*ettevotte tulumaks*);
- iii) L'impôt foncier (*maamaks*);
- iv) L'impôt sur les licences (*tegevusloa maks*);

(ci-après dénommés « l'impôt estonien »);

b) En Lituanie :

- i) L'impôt sur les bénéficiaires des personnes morales (*juridiniu asmenu pelno mokestis*);
- ii) L'impôt sur le revenu des personnes physiques (*fiziniu asmenu pajamu mokestis*);
- iii) L'impôt sur les entreprises utilisant des fonds publics (*palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima*);

(ci-après dénommés « l'impôt lituanien »).

¹ Entrée en vigueur le 31 décembre 1993 par notification, conformément à l'article 31.

4. La présente Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leur législation fiscale respective.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Aux fins de la présente Convention, et à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

a) Le terme « Estonie » s'entend de la République d'Estonie et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, du territoire de l'Estonie et de toute autre zone adjacente aux eaux territoriales estoniennes où, en application de la législation estonienne et conformément au droit international, l'Estonie peut exercer ses droits sur les fonds marins, leur sous-sol et leurs ressources naturelles;

b) Le terme « Lituanie » désigne la République de Lituanie et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, le territoire de la République de Lituanie et toute autre zone adjacente aux eaux territoriales de la République de Lituanie sur laquelle, en vertu des lois de la République et conformément au droit international, les droits de la Lituanie peuvent s'exercer sur les fonds marins et leur sous-sol et leurs ressources naturelles;

c) Le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

d) Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

e) Les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

f) Le terme « ressortissant » désigne :

- i) Toute personne physique qui possède la nationalité d'un Etat contractant;
- ii) Toute personne morale, société de personnes ou association dont le statut est régi par la législation en vigueur dans un Etat contractant;

g) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire, un aéronef, un véhicule de transport ferroviaire ou routier, exploités par une entreprise d'un Etat contractant, sauf lorsque le navire, l'aéronef, le wagon ou le véhicule de transport routier n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

h) L'expression « autorité compétente » désigne :

- i) Dans le cas de l'Estonie, le Ministre des finances et son représentant autorisé;
- ii) Dans le cas de la Lituanie, le Ministre des finances et son représentant autorisé.

2. Aux fins de l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'y est pas autrement définie a le sens que lui attribue la législation dudit Etat contractant régissant les impôts visés par la Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente.

Article 4. RÉSIDENT

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un Etat contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Toutefois, elle ne s'entend pas des personnes qui ne sont imposables dans cet Etat contractant qu'au titre d'une fortune ou des revenus de sources situées dans ledit Etat. L'expression « résident d'un Etat contractant » s'applique aussi au Gouvernement de cet Etat lui-même, à ses subdivisions politiques ou à ses collectivités locales établies en vertu de la législation dudit Etat.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant dont la législation régit son statut.

Article 5. ETABLISSEMENT STABLE

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier, et

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un emplacement de chantier, un chantier de construction ou un projet d'installation ne constituent un établissement stable que si leur durée dépasse six mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas d'établissement stable :

a) S'il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Si des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Si des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de leur transformation par une autre entreprise;

d) Si le lieu fixe d'affaires est utilisé aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Si le lieu fixe d'affaires est utilisé à seule fin d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Si le lieu fixe d'affaires ne sert qu'à une combinaison d'activités visées sous a) à e), à condition que les activités exercées conservent au total un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, si une personne — autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 — agit au nom d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant du pouvoir, qu'elle exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise sera réputée avoir un établissement stable dans cet Etat pour toute activité que cette personne exercera pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne restent limitées à celles visées au paragraphe 4 et qui, exercées dans un lieu fixe d'affaires, n'en feraient pas un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise ne sera pas réputée avoir un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un agent général à la commission ou de tout autre intermédiaire indépendant, si cette personne agit dans le cadre ordinaire de son activité. Toutefois, si les activités d'un tel agent sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de l'entreprise, ce dernier ne sera pas considéré comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe.

7. Le fait qu'une société résidente d'un Etat contractant contrôle, ou est contrôlée par une société résidente de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression s'entend en tout cas des accessoires, de toute option ou droit similaire sur des biens immobiliers, du

cheptel mort ou vif, et du matériel utilisé par les exploitations agricoles et forestières, des droits auxquels s'appliquent les dispositions de droit privé concernant la propriété foncière, de l'usufruit des biens immobiliers et des droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation et la concession de l'exploitation de gisements minéraux, de sources et toute autre ressource naturelle; les navires, les bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent au revenu de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage ou encore de toute forme de propriété foncière ainsi que des bénéfices tirés de l'aliénation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 à 3 s'appliquent également aux revenus des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus de biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité de cette façon, ses bénéfices sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, si une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il sera imputé dans chaque Etat contractant à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses effectuées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêchera cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la formule de répartition adoptée devra cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice ne sera imputé à un établissement stable du fait qu'il aura simplement acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable seront déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsqu'il entrera dans les bénéfices des éléments du revenu qui font séparément l'objet d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par celles du présent article.

Article 8. TRANSPORT INTERNATIONAL

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires, d'aéronefs, de véhicules de transport ferroviaire ou routier d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux revenus qu'une entreprise tire de l'exploitation de navires, aéronefs, véhicules de transport ferroviaire ou routier en trafic international découlant de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris remorques, péniches et équipement connexe pour le transport de conteneurs), servant au transport de biens ou marchandises en trafic international.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent également aux bénéfices tirés de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations financières ou commerciales, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans ces bénéfices et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat, et impose en conséquence, des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et lorsque les bénéfices ainsi inclus, sont, selon le premier Etat mentionné, des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède, lorsqu'il l'estime justifié, à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y frappe lesdits bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes versés par une société résidente d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables dans cet autre Etat que si le bénéficiaire des dividendes

a) Est une société (autre qu'une société de personnes);

b) Est le bénéficiaire effectif desdits dividendes, et

c) Détient directement des actions représentant 25 p. 100 au moins du capital et des droits de vote de la société versant les dividendes.

2. Les dividendes, autres que ceux mentionnés au paragraphe 1, versés par une société qui est résidente d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat. Toutefois, lesdits dividendes peuvent également être imposés dans l'Etat contractant dans lequel la société versant les dividendes est résidente et conformément à la législation de cet Etat-là, mais si le destinataire est le bénéficiaire effectif des dividendes, l'impôt ainsi levé ne peut dépasser 15 p. 100 du montant brut des dividendes. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent d'un commun accord définir le mode d'application de la présente limitation.

3. Les paragraphes 1 et 2 n'affectent pas l'imposition de la société en ce qui concerne les bénéfices à partir desquels les dividendes sont versés.

4. Le terme « dividendes » au sens du présent article s'entend du revenu tiré d'actions ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que des revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est résidente.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société distributrice est résidente, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont alors applicables.

6. Si une société résidente d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces derniers sont payés à un résident de cet autre Etat, ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués sont en tout ou en partie des bénéfices ou des revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et versés à un résident de l'autre Etat contractant qui est le bénéficiaire effectif desdits intérêts ne sont imposables que dans cet autre Etat.

2. Le terme « intérêt » employé dans le présent article s'entend des revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires, et notamment des revenus rapportés par des titres publics ou des obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalités appliquées pour retard de paiement ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépen-

dante à partir d'une base fixe qui y est située, et si la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont alors applicables.

4. Si, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'au montant mentionné en dernier. Dans ce cas, la partie excédentaire des versements reste imposable, conformément à la législation de chaque Etat contractant, compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat.

2. Le terme « redevances » au sens du présent article s'entend des rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris des films cinématographiques ou les films ou bandes utilisées pour les émissions radiophoniques ou télédiffusées, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant d'où elles proviennent, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et si le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont alors applicables.

4. Lorsqu'en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. GAINS EN CAPITAL

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans

l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris ceux provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains tirés par une entreprise d'un Etat contractant exploitant des navires, aéronefs, véhicules de transport ferroviaire ou routier, en trafic international, de l'aliénation de ces navires, aéronefs, véhicules de transport ferroviaire ou routier, en trafic international, de biens mobiliers servant à l'exploitation de navires, aéronefs, véhicules de transport ferroviaire ou routier, ou de conteneurs (y compris les remorques, péniches et équipements liés au transport des conteneurs) servant au transport de biens et marchandises en trafic international, ne sont imposables que dans cet Etat.

4. Les gains tirés de l'aliénation de toute propriété autre que celles mentionnées aux paragraphes 1, 2 et 3, ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est résident.

5. Nonobstant les dispositions du paragraphe 4, les gains provenant de l'aliénation d'un bien, réalisés par une personne physique qui a été résidente d'un Etat contractant, puis est devenue résidente de l'autre Etat contractant, sont imposables dans l'Etat mentionné en premier, si l'aliénation intervient dans les dix années suivant la date à laquelle la personne physique a cessé d'être résidente du premier Etat.

Article 14. PROFESSIONS INDÉPENDANTES

1. Les revenus qu'une personne physique résidente d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes ne sont imposables que dans cet Etat, sauf si cette personne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour ses activités. Si tel est le cas, les revenus sont imposables dans cet autre Etat, mais uniquement sur la fraction imputable à ladite base fixe.

2. L'expression « profession libérale » s'entend notamment des activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, et éducatif ou pédagogique, ainsi que des activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. PROFESSIONS DÉPENDANTES

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si tel est le cas, les rémunérations ainsi reçues sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat :

a) Si le bénéficiaire ne séjourne dans l'autre Etat que 183 jours au total au cours d'une période de 12 mois entamée ou échue au cours de l'exercice fiscal considéré, et

b) Si les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre Etat; et

c) Si la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations tirées d'un emploi exercé à bord d'un navire, d'un aéronef, d'un véhicule de transport ferroviaire ou routier exploités en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

Article 16. TANTIÈMES

Les tantièmes et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration, de surveillance ou d'un organe similaire d'une société résidente de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. ARTISTES ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, par exemple artiste de théâtre, de cinéma, artiste de la radio ou de la télévision, ou en tant que musicien ou sportif sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif tire personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne sont pas applicables aux revenus tirés des activités exercées dans un Etat contractant par un artiste ou un sportif si la visite dans ledit Etat est totalement ou partiellement financée par des fonds publics de l'autre Etat contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales. Dans ce cas, les revenus sont alors imposables conformément aux dispositions des articles 7, 14 ou 15 suivant le cas.

Article 18. PENSIONS

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 19. FONCTION PUBLIQUE

1. a) Les rémunérations autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat, subdivisions ou collectivités, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique :

- i) Est un ressortissant de cet Etat ou
- ii) N'est pas devenue résidente de cet Etat à seule fin de rendre ces services.

2. a) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. ETUDIANTS

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 21. AUTRES REVENUS

1. Les éléments de revenus d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

Article 22. FORTUNE

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.

3. La fortune que possède une entreprise d'un Etat contractant exploitant des navires, des aéronefs, des véhicules de transport ferroviaire ou routier en trafic international et constituée par ces navires, aéronefs, véhicules de transport ferroviaire ou routier en trafic international, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs, véhicules de transport ferroviaire ou routier

ou par des conteneurs (y compris les remorques, les péniches et le matériel apparenté pour le transport des conteneurs), servant au transport des biens et marchandises en trafic international, n'est imposable que dans cet Etat.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 23. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

1. Lorsqu'un résident d'un Etat contractant tire un revenu (autre que celui auquel l'article 30 s'applique) ou possède une fortune qui, conformément aux dispositions des articles 7, 14, 15 ou 22 de la présente Convention, sont imposables dans l'autre Etat contractant, l'Etat mentionné en premier sous réserve des dispositions des paragraphes 2 et 3 exonère ledit revenu ou ladite fortune de l'impôt.

2. Lorsqu'un résident d'un Etat contractant tire un revenu autre que celui auquel les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent, lequel, conformément aux dispositions de la présente Convention est imposable dans l'autre Etat contractant, l'Etat mentionné en premier accorde, sur l'impôt qu'il perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt payé dans cet autre Etat. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, correspondant à ces éléments de revenu reçus dans cet autre Etat.

3. Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant reçoit ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôt dans cet Etat, celui-ci peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exempts.

Article 24. NON-DISCRIMINATION

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. Les apatrides résidents d'un Etat contractant ne sont soumis, ni dans l'un ni dans l'autre Etat contractant, à aucune imposition ou obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de l'Etat concerné qui se trouvent dans la même situation.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant ne sera pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que celle des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. Cette disposition ne pourra être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements ou réductions d'impôt qu'il accorde à ses propres résidents en fonction de leur état civil ou de leurs charges de famille.

4. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 4 de l'article 11 ou du paragraphe 4 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres montants dus versés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination

des bénéfiques imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été versés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

5. Les entreprises d'un Etat contractant dont la fortune est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenue ou contrôlée par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne sont assujetties dans le premier Etat à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties d'autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25. PROCÉDURE AMIABLE

1. Si une personne estime que les mesures prises par l'un des Etats contractants ou par les deux entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est résidente ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 24, à celle de l'Etat contractant dont elle est ressortissante. Le dossier devra être déposé dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraîneraient une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée, et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant afin d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord sera appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent de résoudre à l'amiable les difficultés et de dissiper d'un commun accord les doutes auxquels pourront donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents. Si un échange oral d'opinions paraît souhaitable pour parvenir à un accord, il pourra y être procédé dans une commission composée de représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

Article 26. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent entre elles les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles du droit interne des Etats contractants relatives aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'il prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par l'article premier. Les

renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets au même titre que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts ou par les décisions sur les recours y relatifs. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces seules fins. Elles peuvent en faire état au cours d'audiences publiques des tribunaux ou dans les jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives qui dérogeraient à sa législation ou à sa pratique administrative, ou encore à celles de l'autre Etat contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale, ou encore de celle de l'autre Etat contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial, ou bien des renseignements dont la diffusion serait contraire à l'ordre public.

Article 27. ASSISTANCE EN MATIÈRE DE RECOUVREMENT

1. Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement assistance pour recouvrer les impôts dus par un contribuable dès lors que le montant en aura été définitivement fixé, conformément à la législation de l'Etat contractant à l'origine de la demande d'assistance.

2. Si la demande de recouvrement d'impôts formulée par un Etat contractant est acceptée par l'autre Etat contractant, lesdits impôts sont recouvrés par cet autre Etat, conformément à la législation applicable au recouvrement de ses propres impôts et comme s'il s'agissait de ces derniers.

3. Toute demande de recouvrement formulée par un Etat contractant doit être accompagnée des attestations prescrites par sa législation pour établir que les impôts dus par le contribuable ont été définitivement fixés.

4. Si la créance fiscale d'un Etat contractant n'a pas été fixée définitivement en raison d'une procédure de recours ou autre, cet Etat peut, afin de protéger ses intérêts, demander à l'autre Etat contractant de prendre en son nom les mesures conservatoires prévues par la législation de cet autre Etat. S'il accède à cette demande, l'autre Etat prend lesdites mesures de la même façon que si les impôts dus au premier Etat étaient les siens propres.

5. La demande visée aux paragraphes précédents n'est faite par un Etat contractant que si le contribuable débiteur n'y possède pas suffisamment de biens pour permettre le recouvrement des impôts dus.

6. L'Etat contractant où l'impôt est recouvré, conformément aux dispositions du présent article, remet immédiatement à l'Etat contractant pour le compte duquel l'impôt aura été recouvré le montant ainsi recouvré diminué, le cas échéant, de celui des frais exceptionnels visés à l'alinéa *b* du paragraphe 7.

7. Il est convenu que, sauf accord contraire entre les autorités compétentes des deux Etats contractants :

a) Les frais ordinaires engagés par un Etat contractant au titre de l'aide au recouvrement sont pris en charge par cet Etat;

b) Les frais exceptionnels engagés par un Etat contractant au titre de l'aide au recouvrement sont pris en charge par l'autre Etat et acquittés par lui, indépendamment du montant recouvré pour son compte.

Dès qu'un Etat contractant prévoit que des frais extraordinaires risquent de devoir être engagés, il en informe l'autre Etat contractant en lui communiquant le montant estimé.

8. Dans le présent article, le terme « impôts » s'entend des impôts qui font l'objet de la présente Convention ainsi que tous les intérêts et pénalités y afférents.

Article 28. MEMBRES DES MISSIONS DIPLOMATIQUES ET DES POSTES CONSULAIRES

Les dispositions de la présente Convention n'ont aucune incidence sur les privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 29. ACTIVITÉS DÉLOCALISÉES

1. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant toutes autres dispositions de la présente Convention.

2. Une personne qui est résidente d'un Etat contractant et entreprend des activités délocalisées dans l'autre Etat contractant, liées à l'exploration ou à l'exploitation du fond de la mer, des fonds marins et de leurs ressources naturelles situées dans cet autre Etat et, sous réserve des paragraphes 3 et 4 du présent article, sera considérée pour ce qui est de ces activités comme travaillant dans cet autre Etat par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe qui y est située.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas lorsque les activités sont entreprises pour une période ou des périodes ne dépassant pas 30 jours au total pour toute période de 12 mois commençant ou finissant pendant l'année fiscale en question. Toutefois, aux fins du présent paragraphe :

a) Les activités entreprises par une personne qui est associée à une autre personne sont considérées comme exploitées par l'autre personne si les activités en question sont sensiblement les mêmes que celles entreprises par la personne mentionnée en premier;

b) Une personne est considérée comme étant associée à une autre si l'une d'entre elles est contrôlée directement ou indirectement par l'autre, ou si les deux sont contrôlées directement ou indirectement par une tierce personne ou de tierces personnes.

4. Les salaires, traitements et autres rémunérations que reçoit un résident d'un Etat contractant pour un emploi lié à l'exploration ou à l'exploitation du fond de la mer, des fonds marins et de leurs ressources naturelles, situés dans l'autre Etat contractant sont, dans la mesure où les activités sont exécutées dans l'autre Etat contractant, imposables dans ce dernier Etat, à condition que l'emploi délocalisé couvre au moins trente jours pendant toute période de 12 mois commençant ou finissant au cours de l'année fiscale concernée.

5. Les bénéficiaires tirés par un résident d'un Etat contractant de l'aliénation :

a) Des droits liés à l'exploration et à l'exploitation du fond de la mer et des fonds marins et de leurs ressources naturelles situés dans l'autre Etat contractant ou de tout intérêt qui s'y rapporte ou

b) Des biens situés dans l'autre Etat contractant et utilisés pour l'exploration et l'exploitation dans cet Etat, ou

c) Des actions qui tirent la majeure partie de leur valeur directement ou indirectement des droits ou des biens mentionnés aux alinéas a et b,

sont imposables dans cet autre Etat.

Article 30. LIMITATION DES BÉNÉFICES

Nonobstant les dispositions des articles 11 et 12, et celles du paragraphe 1 de l'article 7, du paragraphe 1 de l'article 10 et du paragraphe 1 de l'article 14, les éléments de revenu qu'une personne morale qui est résidente d'un Etat contractant tire de l'autre Etat contractant sont imposables dans chaque Etat, conformément à sa législation nationale et sous réserve des autres dispositions de la présente Convention, lorsqu'on peut raisonnablement estimer que la raison principale pour laquelle la personne morale est installée dans l'Etat mentionné en premier, ou l'intérêt dans ladite personne acquis par ou pour l'avantage d'une ou de plusieurs personnes qui ne sont pas résidentes dudit Etat, était d'obtenir les avantages desdites dispositions.

Article 31. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. Les Gouvernements des Etats contractants se notifient l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La Convention entre en vigueur trente jours après la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions prennent effet :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour des revenus dégagés à partir du 1er janvier de la première année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et l'impôt sur la fortune, pour les impôts dus pour tout exercice fiscal commencé à partir du 1er janvier de la première année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 32. DÉNONCIATION

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chaque Etat contractant peut dénoncer la Convention par voie diplomatique avec un préavis écrit de six mois avant la fin de chaque année civile. Dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus dégagés à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu ou sur la fortune, pour les impôts dus pour tout exercice fiscal à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment habilités à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT en double exemplaire à Tallinn le 13 septembre 1993 en langues estonienne, lituanienne et anglaise, chaque version faisant également foi, étant entendu que la version anglaise prévaudra en cas de divergence entre les différents textes.

Pour le Gouvernement
de la République d'Estonie :

MART LAAR

Pour le Gouvernement
de la République de Lituanie :

ADOLFAS SLEZEVICUS

ÉCHANGE DE NOTES

I

13 septembre 1993

Monsieur,

J'ai l'honneur de me référer à la Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée aujourd'hui par nos deux Gouvernements.

En ce qui concerne l'article 8 de la Convention, je désire préciser que mon Gouvernement est d'avis que l'expression « bénéfices qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'exploitation de navires en trafic international » doit être interprétée conformément aux paragraphes 7 à 14 du Commentaire sur l'Article 8 de la Convention type de l'OCDE et ne peut, en aucun cas, inclure les bénéfices tirés de l'exploitation ou de la propriété de docks, entrepôts, installations portuaires, matériel d'arrimage ou autres propriétés similaires situées à terre, sauf lorsque ces bénéfices sont directement liés à l'exploitation par l'entreprise desdits navires.

Je souhaiterais que votre pays confirme son accord avec cette interprétation et me propose d'appliquer la Convention en conséquence.

Signé par MART LAAR

II

Monsieur,

J'ai l'honneur de me référer à votre lettre relative à l'Article 8 de la Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale au sujet des impôts sur le revenu et sur la fortune, signée aujourd'hui par nos deux Gouvernements.

J'ai le plaisir de confirmer l'accord de mon Gouvernement avec l'interprétation, exposée dans ladite lettre, que votre Gouvernement donne à l'expression « bénéfices qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'exploitation de navires en trafic international ».

Signé par ADOLFAS SLEZEVICUS
